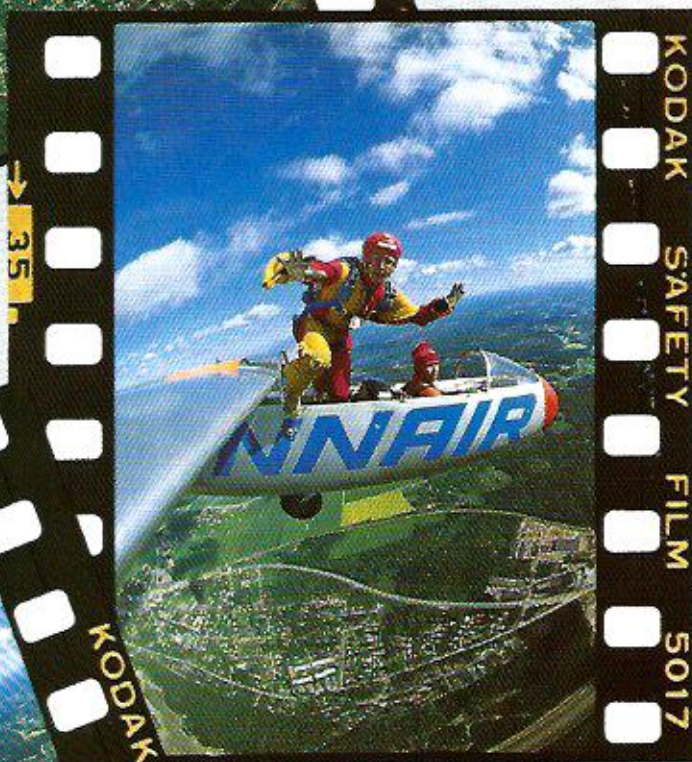
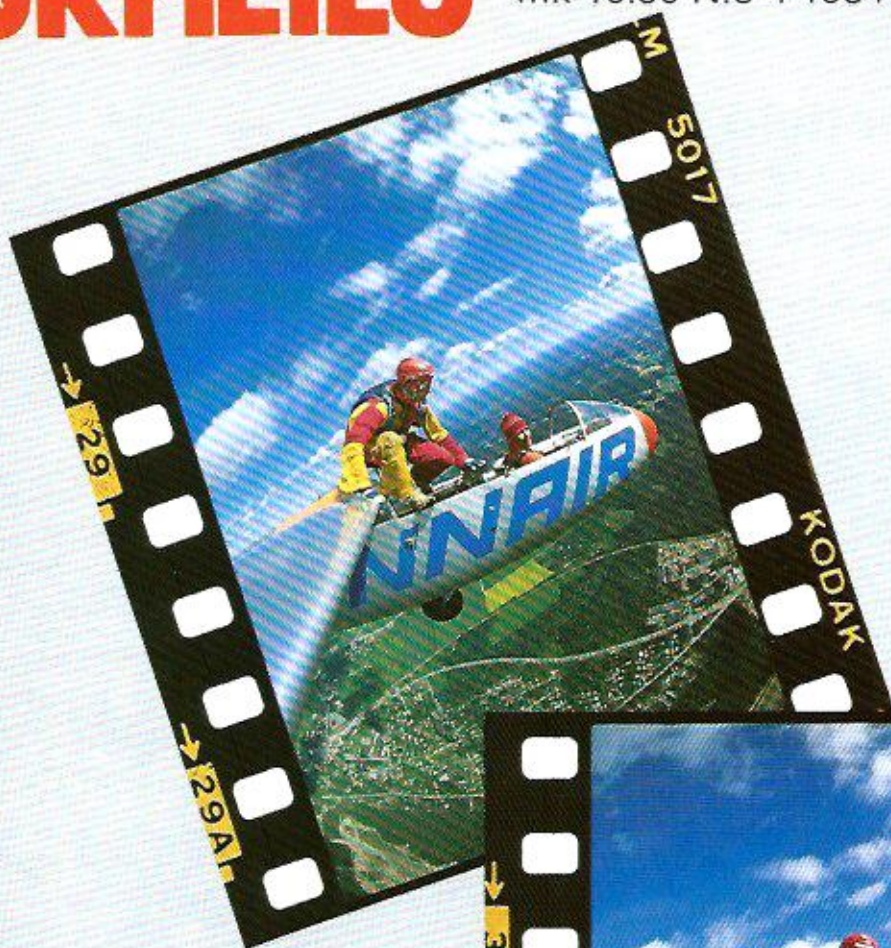

LASKUVAIJOURHEILU

finnish magazine of Sport parachuting
mk 10:50 N:o 4 1984 vol 8. vuosikerta

Kerholuettelo

	Yhteyshenkilö Contact person	puhelin telephone t = work k = home kerho = club	
Kanta Hämeen Laskuvarjourheilijat Juhani Lampela, Kylät. 6 B 15 13500 Hämeenlinna 50	Juhani Lampela	917-25631/269 917-180310	t k
Hallin Lentokerho Reijo Suutarinen, Ristontie 4 35600 Halli	Reijo Suutarinen	942-82112	k
Imatran Ilmailukerho Rauno Härkönen Ritvakoivunkuja 1 55800 Imatra 80	Rauno Härkönen kerho	954-31866 954-41876 954-37393	t k
Jyväskylän Laskuvarjokerho Tuure Helo Nousukatu 8-10 B 11 40700 Jyväskylä 70	Tuure Helo	941-751365 941-14744	t k k
Kainuun Laskuvarjokerho Seppo Korhonen KAKS F 28, 87140 Kajaani 14	Seppo Korhonen	986-25611/468	k
Kuopion Ilmailuyhdistys Laskuvarjojaosto, Rantaväitä 5 70420 Kuopio 42	Arto Boman kerho	971-123711 971-451002/792	t
Kärnämaan Nuorisoilmailijat Helge Luttinen 86750 Mälaranta	Helge Luttinen	984-65003	k
Lahden Laskuvarjokerho Risto Koivisto, Erämiehen tie 10 15870 Salpakangas	Risto Koivisto	918-803525 918-803941	t k
Länsi-Pohjan Laskuvarjourheilijat Jarmo Niskanen, Asemakatu 8 B 23 94100 Kemi 10	Jarmo Niskanen	980-21746	t
Napapiirin Laskuvarjourheilijat Leena Nuolimäki, PL 70, 96101 Rovaniemi 10	Leena Nuolimäki	991-61876 991-193956	t k
Oulun Laskuvarjokerho Mikko Närhi, PL 307, 90101 Oulu 10	Mikko Närhi	981-15501 981-510048	t k
Pohjois-Karjalan Laskuvarjourheilijat Risto Käyhkö, Purni 6 B 1 80160 Joensuu 18	Risto Käyhkö	973-29111 973-824880	t k
Rajan Silvet Seppo Vaino, Oravainkatu 20, 95400 Tornio	Seppo Vaino	980-814598 980-41719	t k
Rauman Ilmailukerho, Laskuvarjojaosto Ilkka Venttola, Kaivopuiston tie 7 B, 26100 Rauma 20	Ilkka Venttola	938-229011 938-221125	t k
Satakunnan Laskuvarjourheilijat Markku Pihlaja, PL 101, 28101 Pori 10	Markku Pihlaja kerho	939-24987 939-35790	k
Suomen Laskuvarjokerho Helsinki-Malmin lentoasema 00700 Helsinki 70	Mirja Paavilainen kerho	090-5592154 090-321670 090-378827	t k
Suomen Urheiluilmailuopisto 12820 Rääskälä	Jukka Salokannel	914-42870 914-42814	t kerho
Tampereen Laskuvarjokerho PL 126, 33101 Tampere 10	Juhani Lehtonen kerho	931-655126 931-620733	k
Turun Laskuvarjourheilijat Martti Vieru, Kaskenkatu 17 B 37 20700 Turku 70	Martti Vieru	931-32000/955 921-337822 921-26474	t k
Utin Laskuvarjokerho PL 44, 45101 Kouvola 10	Essi Huusan kerho	951-76961 951-18892 951-84539	t k
Vaasan Laskuvarjokerho Hannu Takala, Hanhenkatu F 3 65370 Vaasa 37	Klaus Berg	961-268122 961-155177	t k
Varkauden Lentokerho Risto Kivisalo, Savontie 37 A 4 78300 Varkaus 30	Risto Kivisalo	972-52892	k

MUITA HYÖDYLLISIÄ OSOITTEITA
OTHER USEFUL ADDRESSES

Erkki Vaasa Ky , Elementtitie 6 41160 Tikkakoski	Parachute dealer/ loft	941-751365
Ilmailuhallitus , Markku Hiedanpää PL 50, 01531 Hki-Vantaa-Lento	National Board of Aviation	090-82921 090-8292939 suora
Laskuvarjojääkkäriskoulu PL 5, 45411 Utti	Paratroopers School	951-84581
Laskuvarjotarvike Ky , Matinlahti PL 26, 33721 Tampere 72	Parachute dealer/ loft	931-172616
Suomen Ilmailuliitto Eero Kausalainen Hki-Malmin lentoasema 00700 Helsinki 70	National Coach	090-378077
Suomen Laskuvarjo Oy , Jorma Öster Suursuontie 21, 00630 Helsinki 63	Parachute dealer	090-740021 ilt./evenings
Instrumentointi Oy Sarankulmankatu 20 33900 Tampere 90	Instrument loft (e.g. AOD's)	931-653400

Sisältö:

Kerholuettelo	2
Pääkirjoitus	3
Temppuilua	
ranskalaisittain 1984 ..	4
Pehmeämpi alastulo	12
Amerikkalaiset	
päävarjot	13
Kalustomestarikurssi	
II osa	15
Hypymestarikurssi	
2/1984	15
15 vuotta laskuvarjo urheilua	
Pohjois-Suomessa	17
Hyvyillä sattunutta	20
Laskuvarjohyppy-	
onnettomuus	21
Laskuvarjo ei	
auennut	22
Laskuvarjohyppäjien	
SE:t	25
Turvallisuustiedote	26
Pätkelmiä	27

Santaa rattaissa

Itsekritiikki on kaiken kehityksen kukkanen.

Kritiikkiin ei tule vastata ellei vastapuoli ole ehdottomasti oikeassa. Nyt kuitenkin on.

Kyseessä ovat lehtemme postitukseen liittyvät ongelmat.

Muutama sana aiheesta lienee paikallaan selvennykseksi ja selitykseksi niille muutamille (monille) yksilöille, jotka umpisuolentulehduksenkin uhallalla ovat asiasta verenpainettaan kohottaneet.

On varsin valitettavaa, että lehtemme heikon lenkki on sen tuotantoprosessin viimeinen vaihe – postitus.

Lehti ei mene perille vaikka tilaaja(t) mitä tekisivät. Ennätys lienee Niemen Kari, joka teki osoitteenmuutosilmoituksen neljä kertaa sekä soitti aiheesta pari kertaa. Kiitän Karia kärsivällisyydestä sekä pohjattomasta mielenkiinnosta lehteä kohtaan. Nyt lienee homma kohdallasi kunnossa.

Missä vika että näin käy?

Perusteellisen tutkimisen jälkeen olemme löytäneet seuraavia syitä:

- Tilillepanokortti on epätäydellisesti täytetty tai tilaajan nimi puuttuu. (Kukapa ei nyt edes joskus omaa nimeään unohtaisi.)
- Kerholle soitettu ilmoitus epätäydellinen. Esim. "Matti Mörkö ei saanut lehteä." Jos kyseistä Mörköä ei löydy tietokoneelta, ei sitä voida sinne nytkään laittaa koska osoite puuttuu.
- Lehdelle tehty maksusuoritus maksettu väärälle tilille (tilinumero väärä).
- Osoitteenmuutokset kulkevat ennen tietokoneeseen korjausta liian monen välikäden kautta. Homma nimittäin tehdään ns. kuutamohommina eli kun vapaata aikaa löytyy.
- Itse tietokoneohjelmassa on puutteita. Ei tahdo toimia.
- Posti hukkaa lehdet (Esim. 2/84 Kouvolan suunta ei saapunut koskaan perille.).

Siinä niitä syitä nyt sitten on. Jonkun lehti on hukkapatki ja toisen ei. Jotta tämä luonnon tasapainolaki edes hieman järkkäisi on hommaan luvassa mannaa taivaasta.

Kerhollemme on hankittu uusi tietokone.

Jo tämän numeron postitus on suoritettu sen avulla. Jos ette vieläkään ole saaneet lehteänne niin unohtakaa koko tämä pääkirjoitus.

Vakavasti puhuen.

Epäkohdat ovat tiedossa ja niihin on kiinnitetty erityistä huomiota. Kerholle hankitun tietokoneen avulla ylimääräiset välikädet jäävät pois ja korjaukset voidaan naputtaa koneeseen välittömästi ilmoituksen tultua.

Samaten uuden koneen toimintaa tullaan tarkkailemaan suurennuslasin avulla. Virheet karsitaan pois vaikka väkisin.

Valitamme sattunutta ja pyrimme parempiin suorituksiin tulevaisuudessa. Homma on hoidossa.

*Hyvää hyppyvuotta
toivottaen*

Jorma Öster

Kansikuva:

Pekka Palotie hyppää purjekoneesta.

Kuva: Jorma Öster

LASKUVARJOURHEILU

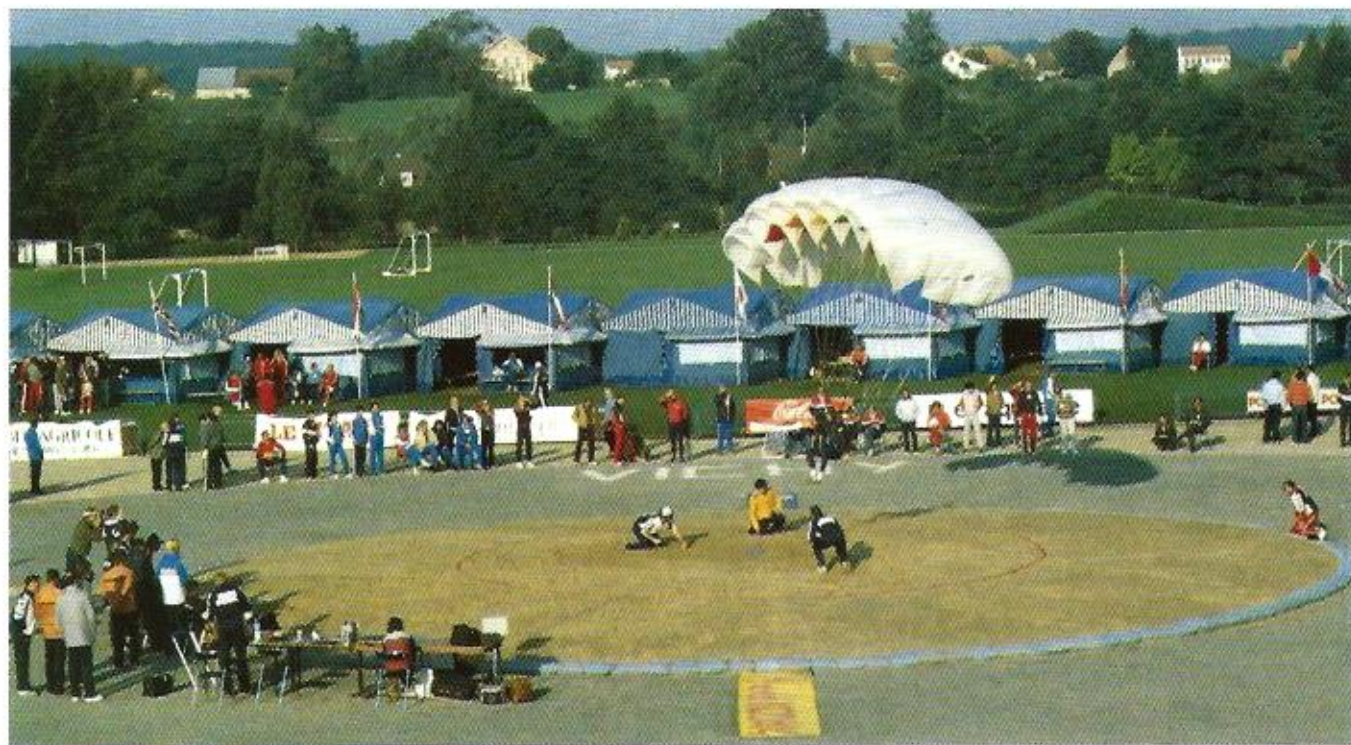
Julkaisija: Suomen Laskuvarjokerho Ry, Helsinki-Malmi Lentoasema, 00700 Helsinki 70, Puh. Tel. 90-378 827.

Päätoimittaja: Jorma Öster, Suursuontie 21, 00630 Helsinki 63. Puh. Tel. 90-740 021

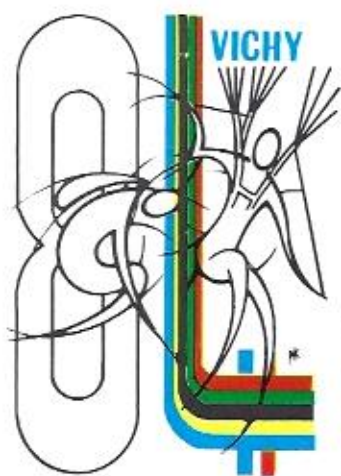
Toimituksen osoite, Editorial Adress: Laskuvarjourheilu, PL 653, SF-00101 Helsinki 10, PS-tili No 427602-1.

Irtonumero: 10,50 mk. Tilaushinta: 40,00 mk. Neljä numeroa vuodessa.

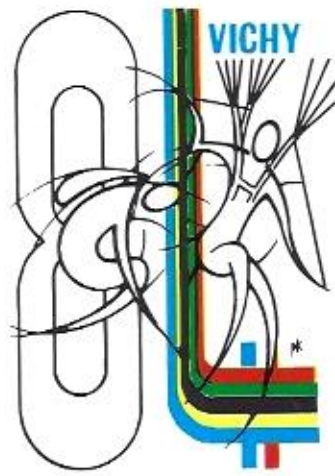
Ilmoitukset: Henry Wallenius, Puh. Tel. 90-355 303. Taitto: Jouko Ollikainen. Erottelut ja asemointi: Neliasemointi Oy. Painopaikka: Sälekarin Kirjapaino Oy.

Temppuilua ranskalaisittain 1984

Laskuvarjohypyn XVII maailmanmestaruuskilpailut taito- ja tarkkuuslajeissa pidettiin Vichyssä, Ranskassa 29.8.—9.9.1984. Kukistaan, puistoistaan ja kivennäisvesistään (Vichy-vesi) tunnettu kaupunki sijaitsee 365 km Pariisista kaakkoon. Kaupunki sijaitsee maantieteellisesti ajatellen Ranskan keskellä, joten siinä suhteessa järjestäjien toive Ranskan esittelemiseksi muualta tuleville kilpailijoille onnistui hyvin. Meikäläisittäin voi todeta, että näin suuressa maassa keskipiste on kaukana joka paikasta.

Suomen edustusjoukkue 1984 kilpailuissa

Valintaperusteet joukkueen nimeämiseksi oli ennakkoon määritetty LuKT:n toimesta: joukkue nimetään SM -84 kisojen perusteella siten, että henkilökohtaisen tarkkuus- ja taitohypyn mestarit sekä yleismestaruuden perusteella kolme parasta valitaan edustusjoukkueeseen. Lisäksi on varauduttu naisedustajan lähettämiseen, mikäli tulokset SM-kilpailuissa muodostuvat vertailukelpoisiksi kansainvälisellä tasolla.

LuKT:n kilpailutoimikunta nimesi kilpailuun seuraavan joukkueen:

- *Maurits Kouhia*, joukkueen päällikkö, Suomen CIP-delegaatti, kotipaikka Turku
- *Eero Kausalainen*, kansainvälien tuomari, kotipaikka Helsinki
- *Risto Koivisto*, joukkueen johtaja, kotipaikka Hollola
- *Olavi Kilpinen*, LJK, kotipaikka Utti, tarkkuuden Suomen mestari
- *Tatu Soini*, LJK, kotipaikka Utti, taitohypyn Suomen mestari

- *Rauno Härkönen*, IHK, kotipaikka Imatra
- *Veikko Korhonen*, TamLK, kotipaikka Tampere
- *Anssi Horppu*, ULK, kotipaikka Valkeala

Kilpailutoimikunta nimesi myöskin *Sinikka Niemisen* Jyväskylältä joukkueeseen, mutta hän ei osallistunut maailmanmestaruuskilpailumatkaan.

Valmentautuminen ja varustautuminen

Joukkue valmentautui matkaan pienimuotoisen valmentautumisleirin puitteissa 18.—20.8. Utissa. Ohjelmaan kuu-

lui lähinnä taitohypyn harjoittelua, jonka tuomarointi suoritettiin yksin ja yhdessä videotallenteista. Kuriositeetin vuoksi käytiin läpi myöskin joltakin joukkuetarkkuushyppäjä porrastusten ja ajolinjojen tarkistamiseksi.

Joukkueen varustautumisessa olivat erinomaisena apuna seuraavat liikkeet ja valmistajat: Lassila & Tikanoja Oy, Mauri Jormakka Oy, Urho Viljanmaa Oy, Iisakki Järvenpää Oy, Oy Fiskars Ab, Terinit Oy, Viking Line Oy, Finnoil Oy ja Valitut Palat. Päävastuun matkan kuluista on hoitanut Suomen Ilmailu-

liitto, jonka rahoituksen turvin on hoidettu osallistumismaksut sekä matkakulut.

Matka

Joukkue kokoontui intoa uhkuen Helsinki-Vantaan lentoasemalla 28.8.-84 klo 8.00. Ketään ei ollut joukosta pois, paitsi että Eero Kausalainen oli jo siirtynyt työmaalleen tuomariseминаarin puitteissa oppia ottamaan kansainvälisestä toiminnasta. Koneeseen pakkautuminen sujui Helsingistä ilman suurempia vaikeuksia, vaikka etukäteistietojen mukaan vajaa kone tulikin viimeistä sijaa myöten täyteen. Ainainen peikko seuraavan koneen odottamisesta oli näin väistynyt tällä erää.

Osaston selvittyä Charles de Gaulle'in lentoasemalta Pariisin keskustaan, jäi meille joihtakin tunteja aikaa katsella hiukan ympärillemme. Lastasimme hyppysenaalin Care de Lyon'n rautatieaseman säilytykseen, jossa virkailijat hämmäntyneenä näköisinä haukoivat henkeään poikien tavarain paljoutta, mutta yksi kuormavaunu kuitenkin riitti tavaroiden siirtämiseksi säilytykseen.

Jalkauduimme Seinen oikealle rannalle, josta koukaten siirryimme vasemmalle puolelle edeten hallitussa avoparijonossa kohti Quartier de Latinin kortteleita Cite-saaren tuntumassa.

Kevyt kenttälounas paikalliseen tapaan kypsää, raakaa ja veristä puahtopihviä nautiskellen tuntui jo iltapäivän tunteina varsin kohtuulliselta.

Notre Dame'n tutustumisen jälkeen oli aika hankkiutua takaisin rautatieasemalle, jossa runsaan puolen tunnin valmistautumisen jälkeen siirryimme tavaroinemme Vichyn vievään kulkuneuvoon noin 2 s ennen junan lähtöä. Tulkintaosastolle epäselväksi jääneestä syystä yritti aseman informaatio kaiken aikaa tarjota laituria, jolla liikennöi ainoastaan saapuvia junia. Mahdollisesti kysymys oli käyttämistämme oudosta murteesta, jota aseman virkailijat eivät täysin pystyneet seuraamaan.

Juna kuitenkin antoi oivalista kyytiä ja joukkue saapui täsmällisesti klo 20.36 kilpailukaupungin asemalle. Sieltä saimme kyydin paikallisen parakoulun maastonvärisellä

linja-autolla kokoontumispaikkaan.

Kaikista kesän aikana suoritetuista ilmoittautumisista, valokuvista, esitiedoista ja henkilökohtaisuuksista huolimatta täytimme kertaalleen henkilötietomme intimitteettisuojaa hipovalla tarkkuudella kilpailun järjestäjien korttiin. Tämän jälkeen asetuimme rintakuvaan, kukin vuorollamme, saadaksemme kilpailun kestäessä näkönsällä pidettävän tuntokortin kaulaamme. Vastanottosermonioiden yhteydessä tapasimme myöskin vanhan tuttavamme Juge-Kausalaisen, joka auliisti avusti taloksi asettumistamme.

Kilpailupaikat ja majoitus

Mukana olevan 30 kansallisuuden joukkueet oli pääosin majoitettu Vichyn kaupungin länsipuolella sijaitsevaan laajaan Omnisport Centre -urheilija- ja nuorisokeskukseen. Nuorisotalo majoitustiloineen oli kilpailujoukkueiden kansoittama. Osa tuomareista ja joukkueiden päälliköt asuivat läheisissä hotelleissa.

Urheilukeskuksessa oli suorituspaiikkoja lähes kaikkeen urheilun harrastamiseen: yleisurheilu, palloilulajit sisällä ja ulkona, jousiammunta, golf, ratsastus, tennis, sisäurheilutilat, vesiurheilupaikat purjehduksesta koskenlaskuun saakka.

Tarkkuushyppylajien maalipaikka oli rakennettu sorapintaiselle jalkapallokentälle majoituspaikkojen välittömään läheisyyteen. Joukkueiden oleskeluun ja kaluston säilyttämiseen tarkoitettua telttaa ympäröivät puolittain suorituspaiikka. Viereistä sorakenttää käytettiin helikoptereiden paikoitusalueena. Tarkkuuslajien yhteydessä käytetyt 12 ja 4-hengen Puma- ja Oravahelikopterit starttasivat muutaman sadan metrin päästä maalialueesta. Taitohyppyä varten tapahtui kuljetus linja-autolla noin 4 km:n päässä sijaitsevalle lentokentälle, jossa taitohyppy suoritettiin Pilatus Porter kalustosta.

Kenttävarustelu

Järjestäjän sponsoriapu oli tuonut kentälle mm. maksutoman Coca Cola-palvelupis-

teen. Sen käyttö olikin ensimmäisen kilpailuviikon aikana suuressa suosiossa, sillä sää oli pohjolan pojille jokseenkin lämmin. Ensimmäisen viikonvaihteen aikana loivat useimmat pohjolan asukkaat nahkansa osittain tai kokonaan. Kisapaikalle oli myöskin järjestetty puhelinyhteydet kaikkiin automaattilinjoihin varustettuihin maihin, joten yhteydenpito saattoi käydä vaivatonta kotiin. Paikallinen pankki toimi kisa-alueella päivittäin. Saatoimme kuitenkin kisan kestäessä havaita, että pankin palvelussa oli toimomisen varaa, sillä sen kautta tuntui olevan vaivalloista nostaa parempia summia dollareita. Henkilökunta yritti kyllä parhaansa. Erinomaisen hyvänä palvelupisteinä sitä vastoin on pidettävä ammattitaitoista riggeripajaa, joka toimi ulkopuolisilta suljetulla kilpailualueella. Esimerkki vastakaisesta palvelualltiudesta sitä vastoin oli lääkintähuollon piste, jota markkeerasi suuri Punaisen Ristin merkki. Totuuden nimessä on sanottava, että lääkäri kylläkin oli alueella ja toimitteli hänelle kuuluvia asioita hyvin tyydyttävästi.

Tiedotus- ja tulospalvelun osalta olisi pienten yksityiskohtien parantamisella voitu saada huomattavaa etua aikaan, mutta ilman sanottavia hämmäntäjä kisas näinkin tulivat kuitenkin hoidetuiksi.

Nykyajan vaatimusten mukaisesti hoidettiin tulokset atk-sovellutuksina kierroksen päätyttyä. Taitohyppyn tuomarointi suoritettiin videonauhalla erillisessä, Ranskan kansallisen yhdistyksen omistamassa monitorijoneuvossa. Siinä jokaisella tuomarilla on oma osastonsa ja monitori henkilökohtaisessa käytössä. Ratkaisu tuntui jokseenkin käyttökelpoiselta, mutta ei soveltu pienimuotoiseen toimintaan rahoitustekijöiden vuoksi.

Erinomaisena järjestelynä on pidettävä sitä, että valtiollisen ja liike-elämän sponsoriavun turvin oli voitu järjestää jokaisen joukkueen teltaan tv-vastaanotin, josta taitohyppy oli seurattavissa paikallisella videokanavalla. Päivittäin oli tietysti myös mahdollista seurata valtakunnan tv-ohjelmia ja mm. Mannixin seikkailuja. Vichyn kaupungin esitte-

lyfilmi mutakylpyineen sekä paikallisia hyppöfilmejä pyöri lähes tuottomasti muun ohjelman ohella lähetyksissä.

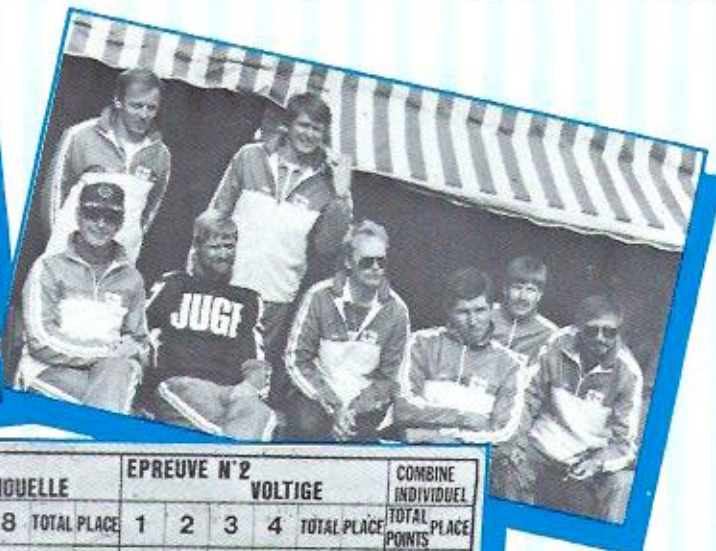
Oman lukunsa muodosti kilpailun järjestelyihin kuulunut alku- ja loppukilpailujen erottaminen tv-tarjontaa varten. Pahaksi onneksi tv:lle varattu aika oli vähällä sortua huonoihin säihin, mutta suppeahko ohjelma kilpailujen edistymisestä kaikella kunnialla saatiin ajetuksi valtakunnan verkkoon.

Kilpailujen aloittaminen

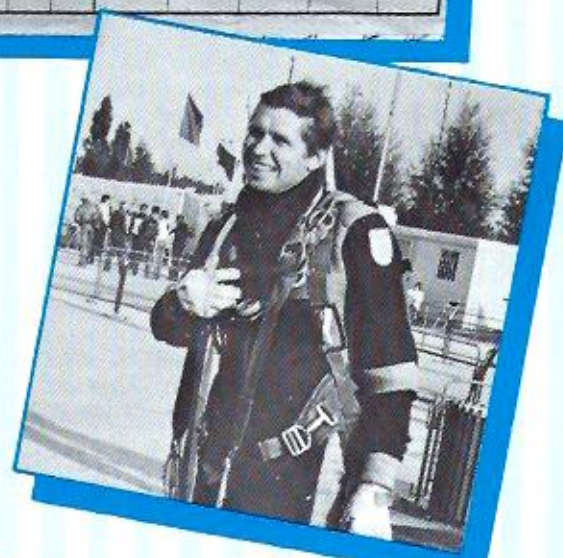
Keskiviikko 29.8.-84 oli ennako-ohjelman mukaan merkitty harjoitushyppöpäiväksi, mutta tuomariseминаarin ollessa kesken, ei hyppäämistä voitu vielä aloittaa. Torstaina 30.8. alkoivat sitten samanaikaisesti sekä harjoitushyppy että joukkueen johtajien briefing, joten jokaiselle jäi mahdollisuus toimia oman onnensa seppänä parhaalla mahdollisella tavalla. Suureen kansainväliseen tapaan lähes kaikilla tunnetuilla kielillä käyty vuoropuhelu tuomariston, kilpailun järjestäjän ja joukkueiden edustajien kesken sujui hillittömällä hitaudella käyden läpi kaikki säännöissä selkeästi ilmoitetut asiat.

Kokemuksesta selvittiin kuitenkin hengissä ja varsin helteisissä säässä alkoi kehittyä jo kisan tuntua. Avajaissermonioiden tapahtumapaikkaan tutustuttaessa saatoimme ainoana Suomen joukkueena havaita, että järjestäjä ei ollut kehdannut asentaa salkoon Suomen lippua muiden kansallisuuksien joukkoon, vaan käytti ikään kuin korvikkeena Kreikan lippua. Olihan sekin väriltään sinivalkoinen. Tilanne korjaantui kuitenkin aiheellisen reklamaation jälkeen.

Avajaiset pidettiin erinomaisen juhlallisissa tunnelmissa illan hämärtyessä Palais du Lac-nimisessä juhlapaikassa. Puheita pitivät Vichyn pormestari, Ranskan parasuuttiyhdistyksen puheenjohtaja, Ranskan urheiluministeri, FAI:n puheenjohtaja ja kilpailujen johtajat. Paikallisen liikuntakoulun lasten tuomat FAI:n Ranskan ja Vichyn kaupungin lippujen nostoon osallistivat entiset maailmanmestarit Itä-

FINLANDE		EPEUVE N°1 PRECISION D'ATERRISSAGE INDIVIDUELLE								EPEUVE N°2 VOLTIGE					COMBINE INDIVIDUEL		
N°	NOM	1	2	3	4	5	6	7	8	TOTAL PLACE	1	2	3	4	TOTAL PLACE	TOTAL PLACE	POINTS
21	SOINI	0,02	0,00	0,03	0,05	0,03					856	850	1173				
51	KORHDNEN	0,05	0,06	0,03	0,04	0,00					909	1012	1146				
81	HORPPU	0,05	0,00	0,03	0,68	0,27					837	880	828				
111	KILPINEN	0,02	0,04	0,03	0,00	0,00	0,00				936	1071	1026				
141	HARKONEN	0,03	0,02	0,02	0,00	0,53					1600	1600	1600				
		EPEUVE N°3 PRECISION D'ATERRISSAGE PAR EQUIPE						COMBINE GENERAL PAR NATIONS									
		1	2	3	4	5	6	TOTAL PLACE	CLASSEMENT PRECISION INDIVIDUELLE	CLASSEMENT VOLTIGE	CLASSEMENT EN GROUPE	TOTAL POINTS	PLACE				
		0,17	2,27	0,07													

Saksasta, Yhdysvalloista, Neuvostoliitosta ja Ranskasta. Upean yöhyppynäytöksen jälkeen voitiin ryhtyä käymään kilpailua.

Kilpailussa käytetty kalusto

Amerikkalaisvalmisteiset Para-Foil 252-tyyppiset kuvut olivat yleisimpiä. Noin 64 % kaikista 206:sta kuvusta olivat tätä tyyppiä. Ranskalaiset magnum -kuvut osoittautuivat täysin käyttökelpoisiksi ja kilpailivat täysin tasaveroisesti aikaisemmin tunnettujen kupujen rinnalla. Uutuutena kilpailuissa esiintyi myöskin amerikkalainen Challenger, jonka valmistus alkaa vasta

vuoden -85 alussa. Kupu mitoitetaan aina tilaajan henkilökohtaisten mittojen mukaisesti ikään kuin luokitusta S, M tai L -kokoa käyttäen. Tulosten perusteella ei kuitenkaan voi sanoa, että joku kuputyyppi olisi toista parempi tai joku toista huonompi. Käyttäjän kokemus ja kaluston hallinta ratkaisevat enemmän kuin laitteen nimi sellaisenaan.

Pääosa käytetyistä valjas- ja reppuyhdistelmistä on tandem-tyyppisiä, mutta myöskin erillisiä varavarjoja käytettiin melko yleisesti. Ohessa taulukko kilpailuissa käytetyistä kuputyypeistä.

Tuloksista

Monien protestien rikkomista kilpailuista jäi väkisinkin sellainen vaikutelma, että tuomarit ja tuomarineuvosto ovat voimattomia sääntöjen mukaan tehdyn epäurheilijamaisen protestin edessä. Tällaisia tilanteita syntyi mm. tuulimittarin lukemiseen ja toimintaan liittyvistä syistä. Miesten henkilökohtaisen tarkkuuden kärki oli jo nyrjähtää viimeisen kierroksen kuumimpien hyppyjen aikana. Kaikeksi onneksi tuulimittarin sähkövirta oli pois-kytketty, jolloin 10:lle parhaalle myönnetyn uusintahypyn yhteydessä oli mahdollisuus pai-

kata jo syntynyttä epäonnistumista. Kuusi uusintaan oikeutetuista käytti tilaisuutta hyväkseen jokseenkin menestyksellisesti. Mestaruus kuitenkin ratkesi vasta tasatuloksesta johtuneen uusintakierroksen jälkeen.

Lajien parhaat oheisissa taulukoissa.

Meikäläisittäin vastasivat parhaista tuloksista Maurits Kouhia, joka pääsi ensimmäisen kerran hiekkalle. Enska O. Kilpinen hyppäsi Suomen ennätykseen oikeuttavaan tulokseen: viisi 00 -tulosta ja kuudennella 1 cm. Tulos sivuaa aikaisempaa Pohjoismaiden ennätystä.

Eräänä tuloksena on myös-

kin kirjattava se, että Eero Kausalainen edusti erittäin menestyksekkäällä tavalla Suomea maailmanmestaruuskilpailujen henkilökohtaisen tarkkuuden lajituomarina. Kotimaisen joukkueen jäseniä lämmitti erikoisesti, kun Eero hätyytteli tuomareita tehtäväpaikoilleen ja jakeli tuttuun tapaan määräyksiä tuomarin suorittamisesta. Maininnan ansaitsee myöskin se seikka, että kilpailujen päätuomari (Helmut Schleht) sai mainitun tuomari Kausalaisen myötämielisellä avustuksella käyttöönsä lähes ainoaksi osoittautuneen viimeisen version sporting-coden säännöistä, joiden mukaan kilpailujen tuomarointia oli tarkoitus viedä läpi.

Suomen joukkueen menestys ei ollut aivan toivotunlainen eikä vastannut tavoitteita, sillä olimme kansallisessa paremmuudessa sijalla 20. Ennen kilpailua asetimme toiveet korkealle joukkuetarkkuudessa (5:n parhaan joukkoon) ja kansallisessa paremmuudessa 10:n parhaan joukkoon. Jouk-

kuetarkkuuden tulokseksemme jäi sija nro 19 tuloksella 2,51.

Muista tuloksista on mainittava kiinalaisten voimakas esiintyminen sekä miesten että naisten lajeissa. Etenkin naisten tarkkuuslajeissa kiinalaiset olivat erittäin vahvoja.

Päättäjäiset ja kotimatka

Näyttävän päättäjäistilaisuuden yhteydessä kuultiin arvokkaita puheita, joissa mm. Ranskan olympiakomitean jäsen ilmoitti, että seuraavissa olympialaissa laskuvarjohypyä tulisi olemaan näytöslajina mukana. Upea laser-show ja hyppynäytös kruunasivat päättäjäistilaisuuden.

Palkintojen jaon yhteydessä soitettiin huomattavan monen kertaan samoja kappaleita, mutta Maamme-laulua ei kuultu kilpailujen aikana kertaakaan.

Tilaisuuden päätyttyä kipaivivat suomalaiset pikapikaa kulkuneuvon ja kotimatka alkoi.

Junan saavuttua Pariisiin klo 22.30, asetimme tunnustelijat eteen majapaikaa tiedustelemaan. Kellon lähennellessä puolta yötä olimme käyneet kymmenkunta majoitusliikettä lävitse kuullaksemme, että paikat ovat täynnä.

Kohtasimme onnen Rue saint Denisellä

Aprikoidessamme suuntaa mihin lähteä seuraavaksi, seisoi Ruc saint Denisen alkupäässä ja katsahelimme ruokailuun soveltuvaa paikkaa. Maurits Kouhia poikkesi vähäpätöisestä ovesta sisään ja tuli hetken päästä ilmoittamaan, että majoitus on järjestetty. Satuimme seisomaan paikallisen Kauppahotellin oven edessä. Liike ei ollut sinä iltana täyteen asuttu, joten kahdeksalle urhealle hyppääjälle järjestyi majoitus kädenkäänteessä. Totesimme olevan täysin mahdollista viettää yö hiljattain perusparannetuissa tiloissa. Majoituskuluissa kohtasimme sen illan suurimman onnen, sillä henkeä kohti oli kustannus n. 31,50 mk/yö (!).

Sisäänkirjoittautumisen jälkeen suoritimme erinäisiä sovitteluja yöporticerin kanssa sovelletusta sisääntuloajasta kaupunkierroksen jälkeen.

Nautittuamme mäittävän illallisen 9:lle hengelle, pääsimme nauttimaan paikkakunnan tarjoamasta silmänruuasta ja hengenravinnoista.

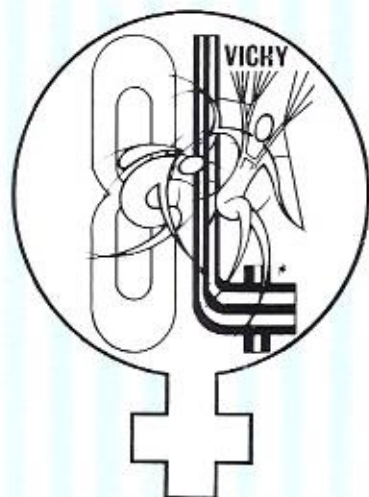
Täsmällisesti saapui joukkueemme sovittuun kellonaikaan liikkeen ulko-ovelle. Vain ovea avaava yöporticeri puuttui. Hän kuitenkin havahtui heti 9. hyvin tähdytyn kivenmurun osuessa 3. kerroksen ikkunaan, joten joukkomme rupesi yöpymään hyvässä järjestyksessä.

Seuraavana aamuna suoritimme mini-sigth-seeing-kierroksen Riemukaarelle, Chailot-palatsille ja Eiffel-tornille.

Tavanomaisten lentoasemajärjestelyjen jälkeen saatoimme kaikesta huomioimatta asettua kotimaahan suuntaavaan koneeseen ja nauttia lentämisestä.

Kilpailijoiden kuputyypin jakautuminen

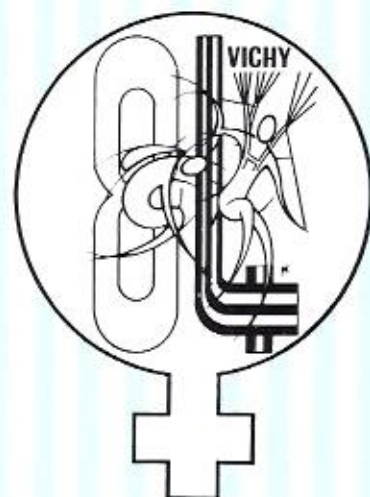
Suosituimmuus	Kuvun tyyppi	Miehet	Naiset	Yht.	%		Yht.
					M	N	
1	Para-Foil 252	87	45	132	64.6	63.5	64.1
2	RL 12/2	5	5	10	3.7	7.0	4.8
2	YUN 8	5	5	10	3.7	7.0	4.8
4	Delta-Cloud	5	3	8	3.7	4.2	3.9
4	PO-9	5	3	8	3.7	4.2	3.9
6	Magnum	1	6	7	0.7	8.5	3.4
7	Cloud-XL	6	-	6	4.5	-	2.9
7	RL 12	5	1	6	3.7	1.4	2.9
9	Cluz 1	5	-	5	3.7	-	2.4
10	Strato-Cloud	4	-	4	3.0	-	1.9
11	Titan	2	1	3	1.5	1.4	1.5
12	Para-Foil 9 cell	1	-	1	0.7	-	0.5
12	Cruisair	1	-	1	0.7	-	0.5
12	Skyrider, 9 cell	1	-	1	0.7	-	0.5
12	Challinger	1	-	1	0.7	-	0.5
12	Unit	1	-	1	0.7	-	0.5
12	Swift Cruislite	-	1	1	-	1.4	0.5
12	Superlite 2	-	1	1	-	1.4	0.5
Yhteensä		135	71	206	100	100	100

Laskuvarjohypyn

MM-84

tuloksia

Yleismestaruus, Naiset

GLAS	NDOS	NOM PRENOM	NATION	TOTAL	CLASSEMETS	
					PA	VOLT
1	55	Harzbecker Barbara	R.D.A.	7	6	1
2	16	Stearns Cheryl A.	U.S.A.	10	5	5
3	27	Li Rongrong	CHINE	15	6	9
4	29	Burkova Elena	U.R.S.S.	16	13	3
5	83	Korycheva Larissa	U.R.S.S.	16	6	10
6	11	Rakovitch Galina	U.R.S.S.	18	14	4
7	58	Blue Brenda	CANADA	23	16	7
8	15	Graetzer Claudia	SUISSE	29	16	13
9	45	Yu Mei	CHINE	29	1	28
10	65	Subbocheva Elena	U.R.S.S.	31	2	29

Maiden välinen yleismestaruus, Naiset

GLAS	DOS	NATION NOM PRENOM	TOTAL	P.A.	CLASSEMENTS				
					VOLTIGE	EQUIPE			
1		U.R.S.S.	4	2	1	1			
	29	Burkova Elena					13	3	
	83	Korycheva Larissa					6	10	
	11	Rakovitch Galina					14	4	
	47	Shvacko Alexandra						6	
	65	Subbocheva Elena		2					
2		R.D.A.	8	3	2	3			
	1	Fischer Cornelia						8	
	73	Glaw Heike					25	12	
	55	Harzbecker Barbara					6	1	
	37	Schütze Elme					26		
	19	Steinkeier Kerstin		14	24				
3		CHINE	11	1	8	2			
	81	Chen Guihua						12	41
	9	He Xiaohong						3	
	27	Li Rongrong							9
	63	Xong Min						10	50
	45	Yu Mei		1	29				

Taitohyppy, Naiset

GLAS	NDOS	NOM PRENOM	NATION	TOTAL	1er SAUT		2er SAUT		3er SAUT		4er SAUT		
					PEN. SCORE		PEN. SCORE		PEN. SCORE	CHRONO	PEN. SCORE		
1	55	Harzbecker Barbara	R.D.A.	30,28	1,60	7,95	1,40	8,02	0,40	7,11	6,60	0,60	7,20
2	34	Bennet Helen T.	U.S.A.	30,28	0,40	7,61	1,00	8,06	0,60	7,54	7,17		7,17
3	29	Burkova Elena	U.R.S.S.	30,73	0,60	7,63	0,20	7,27	0,80	7,87	7,76	0,20	7,96
4	11	Rakovitch Galina	U.R.S.S.	30,84	0,40	7,71		7,35	0,40	7,73	7,45	0,60	8,05
5	16	Stearns Cheryl A.	U.S.A.	31,45	0,40	7,42	1,00	8,50	0,20	7,18	7,15	1,20	8,35
6	47	Shvachko Alexandra	U.R.S.S.	31,71	0,60	7,82	0,60	7,89	1,00	8,18	7,42	0,40	7,82
7	58	Blue Brenda	CANADA	31,73	1,00	7,82	1,00	8,16	0,80	7,97	7,36	0,40	7,76
8	1	Fischer Cornelia	R.D.A.	31,90	1,80	9,06	0,20	7,45		7,60	7,59	0,20	7,79
9	27	Li Rongrong	CHINE	32,46	1,40	8,43	1,00	8,09	0,20	7,64	7,50	0,80	8,30
10	83	Korycheva Larissa	U.R.S.S.	33,09	0,90	7,65	1,00	7,85	1,00	8,35	8,24	1,00	9,24

Tarkkuushyppy, Naiset

GLAS	NDOS	NOM PRENOM	NATION	1erSAUT	2erSAUT	3erSAUT	4erSAUT	5erSAUT	6erSAUT	7erSAUT	TOTAL
1	45	Yu Mei	CHINE	0,01	0,01	0,00	0,03	0,00	0,00	0,00	0,05
2	65	Subbocheva Elena	U.R.S.S.	0,01	0,00	0,01	0,01	0,00	0,00	0,04	0,07
3	9	He liaohong	CHINE	0,01	0,02	0,00	0,00	0,00	0,00	0,05	0,08
4	3	Van Waerebeke Chantal	BELGIQUE	0,02	0,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,04	0,09
5	16	Stearns Cheryl A.	U.S.A.	0,01	0,02	0,00	0,01	0,03	0,00	0,03	0,10
6	83	Korycheva Larissa	U.R.S.S.	0,02	0,00	0,00	0,03	0,03	0,03	0,00	0,11
6	55	Harzbecker Barbara	R.D.A.	0,00	0,00	0,00	0,05	0,05	0,01	0,00	0,11
6	27	Li Rongrong	CHINE	0,02	0,01	0,00	0,00	0,02	0,04	0,02	0,11
9	26	Pakozo Marianne	HONGRIE	0,04	0,00	0,03	0,00	0,01	0,02	0,04	0,14
10	63	Xong Min	CHINE	0,00	0,02	0,01	0,00	0,02	0,01	0,09	0,15

Joukkuetarkkuus, Naiset

GLAS	NDOS	NOM PRENOM	1e SAUT	2e SAUT	3e SAUT	4e SAUT	5e SAUT	TOTAL
1		U.R.S.S.	0,07	0,02	0,11	0,09	0,04	0,33
	29	Burkova Elena	0,05	0,02	0,02	0,01	0,00	
	83	Korycheva Larissa	0,02	0,00	0,01	0,00	0,02	
	11	Rakovitch Galina	0,00	0,00	0,05	0,07	0,02	
	47	Shvachko Alexandra						
2	65	Subbocheva Elena	0,00	0,00	0,03	0,01	0,00	0,41
		CHINE	0,06	0,11	0,09	0,08	0,07	
	81	Chen Guihua	0,04	0,03				
	9	He Xiaohong			0,05	0,02	0,03	
	27	Li Rongrong	0,01	0,00	0,03	0,02	0,02	
3	63	Xiong Min	0,01	0,03	0,00	0,00	0,00	0,42
	45	Yu Mei	0,00	0,05	0,01	0,04	0,02	
		R.D.A.	0,10	0,09	0,19	0,04	0,00	
	1	Fischer Cornelia	0,03	0,03	0,11	0,03	0,00	
	73	Glaw Heike	0,01		0,03		0,00	
	55	Harzbecker Barbara	0,04	0,04		0,00		
37	Sxhütze Elna	0,02	0,01	0,03	0,00	0,00		
19	Steinmeier Kerstin		0,01	0,02	0,01	0,00		

Laskuvarjohypyn MM-84 tuloksia

Yleismestaruus, Miehet

GLAS	NDOS	NOM PRENOM	NATION	TOTAL	CLASSEMENTS	
					P.A.	VOLT.
1	83	Eilenstein Ronald	R.D.A.	7	4	3
2	20	Dermine Jean	FRANCE	12	8	4
3	34	Valunas Viacheslav	U.R.S.S.	14	9	5
4	90	Jones Clifford	U.S.A.	15	9	6
5	94	Kolesnik Vladimir	U.R.S.S.	16	7	9
6	110	Bernachot Franck	FRANCE	22	6	16
7	143	Lukas Axel.	R.D.A.	22	9	13
8	52	Mac Carthy John	CANADA	26	9	17
9	15	Sofranek Jan	TSCHECO.	31	23	8
10	120	Hayhurst James	U.S.A.	34	23	11
52	111	Kilpinen Olavi	FINLANDE	113	28	85
71	21	Soini Tatu	FINLANDE	132	59	73
78	81	Horppu Anssi	FINLANDE	144	117	27
86	51	Korhonen Veikko	FINLANDE	167	79	88
121	141	Härkönen Rauno	FINLANDE	231	108	123

Maiden välinen yleismestaruus, Miehet

GLAS	DOS	NATION NOM PRENOM	TOTAL	P.A.	CLASSEMENTS	
					VOLTIGE	EQUIPE
1		U.R.S.S.	3	1	1	1
	64	Dino Artur		28	7	
	94	Kolesnik Vladimir		7	9	
	4	Skouropat Sergey		1		
	124	Ushmaev Nikolai			1	
	34	Valunas Viacheslav		9	5	
2		U.S.A.	10	3	3	4
	150	Clark Robert				
	120	Hayhurst James		23	11	
	90	Jones Clifford		9	6	
	60	Jones Mark		19	19	
	30	Koehler Gene		49	18	
3		R.D.A.	20	5	2	13
	83	Eilexstein Ronald		4	3	
	23	Harzbecker Gerd		59	2	
	143	Lukas Axel.		9	13	
	53	Müller Andreas			15	
	113	Wiesmer Bernd		49		
20		FINLANDE	57	21	17	19
	141	Härkönen Rauno		108		
	81	Horppu Anssi			27	
	111	Kilpinen Olavi		28	85	
	51	Korhonen Veikko		79	88	
	21	Soini Tatu		59	73	

Taitohyppy, Miehet

GLAS	NDOS	NOM PRENOM	NATION	TOTAL	1er SAUT		2er SAUT		3er SAUT		4er SAUT		
					PEN.	SCORE	PEN.	SCORE	PEN.	SCORE	CHRONO	PEN.SCORE	
1	124	Ushmaey Nikolai	U.R.S.S.	29,84	0,40	7,23	0,40	6,79	0,80	7,99	6,63	0,20	6,83
2	23	Marzbecker Gerd	R.D.A.	29,04	0,40	7,29	0,60	7,12		6,84	6,99	0,80	7,79
3	83	Eilenstein Ronald	R.D.A.	29,45	0,20	7,49		7,54	0,20	6,88	7,34	0,20	7,54
4	20	Dermine Jean	FRANCE	29,91	0,60	7,56		7,05	0,40	7,42	6,88	1,00	7,88
5	34	Valunas Viacheslav	U.R.S.S.	30,28	1,20	8,20	0,60	7,10	0,40	7,49	6,89	0,60	7,49
6	90	Jones Clifford	U.S.A.	30,44	0,80	7,85	0,40	7,59	0,20	7,22	7,18	0,60	7,78
7	64	Dino Artur	U.R.S.S.	30,55	0,20	6,95	1,60	8,53	0,40	7,09	6,58	1,40	7,98
8	15	Sofranek Jan	TCHECO.	31,13		7,28		7,56	0,60	7,67	7,62	1,00	8,62
9	94	Kolesnik Vladair	U.R.S.S.	31,83	0,60	7,92		7,46	0,40	7,89	7,96	0,80	8,76
10	80	Bonnet Jean Bernard	FRANCE	31,89	0,80	7,77	0,40	7,47	1,00	8,19	6,86	1,60	8,46
27	81	Horppu Anssi	FINLAND	25,45	0,40	8,37	0,80	8,80	0,20	8,28			

Tarkkuushyppy, Miehet

GLAS	NDOS	NOM PRENOM	NATION	TOTAL	1e.SAUT	2e.SAUT	3e.SAUT	4e.SAUT	5e.SAUT	6e.SAUT	7e.SAUT	8e.SAUT
1	4	Skouropat Sergey	U.R.S.S.	0.03	0.02	0.00	0.00	0.00	0.00	0.01	0.00	0.00
2	9	Boidin Dirk	BELGIQUE	0.03	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.02	0.00
3	18	Di Tecco Silvio	ITALIE	0.04	0.00	0.00	0.02	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
4	44	Görgec Bület	TURQUIE	0.04	0.00	0.01	0.00	0.01	0.00	0.00	0.02	0.00
4	83	Eilenstein Ronald	R.D.A.	0.04	0.00	0.01	0.01	0.00	0.00	0.02	0.00	0.00
6	110	Bernachot Franck	FRANCE	0.04	0.00	0.01	0.00	0.00	0.03	0.00	0.00	0.03
7	94	Kolesnik Vladimir	U.R.S.S.	0.05	0.00	0.01	0.01	0.00	0.01	0.02	0.00	0.00
8	20	Dermine Jean	FRANCE	0.06	0.00	0.00	0.06	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
9	31	Stefanov Stetan	BULGARIE	0.07	0.00	0.00	0.00	0.03	0.00	0.02	0.02	0.00
9	34	Valunas Viacheslav	U.R.S.S.	0.07	0.03	0.00	0.00	0.01	0.00	0.03	0.00	0.00
9	52	Mac Carthy John	CANADA	0.07	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	0.04	0.02	0.00
9	73	Mohammed Issa	E.A.U	0.07	0.00	0.02	0.00	0.01	0.01	0.02	0.01	0.00
9	90	Jones Clifford	FRANCE	0.07	0.00	0.00	0.04	0.00	0.00	0.03	0.00	0.00
9	140	Bessette Francis	U.S.A.	0.07	0.00	0.02	0.01	0.00	0.00	0.04	0.00	0.00
9	143	Lukas Axel.	R.D.A.	0.07	0.02	0.01	0.02	0.02	0.00	0.00	0.00	0.00
16	36	Lanz Jeannot	SUISSE	0.08	0.01	0.04	0.00	0.00	0.01	0.00	0.02	0.00
28	111	Kilpinen Olavi	FINLAND	0.09	0.02	0.04	0.03	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00

Joukkuetarkkuus, MIEHET

GLAS	NDOS	NOM PRENOM	1r SAUT	2r SAUT	3r SAUT	4r SAUT	5r SAUT	TOTAL
1		U.R.S.S.	0,07	0,09	0,04	0,07	0,05	0,32
	64	Dino Artur	0,02	0,03	0,02	0,00	0,02	
	94	Kolesnik Vladimir	0,03	0,00	0,00	0,04	0,02	
	4	Skouropat Sergey			0,00	0,00	0,01	
	124	Ushmaev Nikolai	0,00	0,06				
	34	Valunas Viacheslav	0,02	0,00	0,02	0,03	0,00	
2		YUGOSLAVIE	0,01	0,07	0,11	0,10	0,06	0,35
	67	Bozic Roaan	0,00			0,04	0,02	
	37	Intihar Dusan	0,01	0,02	0,03	0,01	0,02	
	127	Mirt Branko	0,00	0,00	0,00	0,02	0,02	
	7	Smid Belnaai Mr		0,03	0,08			
	97	Svetina Darko	0,00	0,02	0,00	0,03	0,00	
3		AUTRICHE	0,06	0,03	0,12	0,13	0,02	0,36
	93	Bauer Willibald	0,00	0,00	0,03	0,10	0,02	
	123	Blaschke Ernest	0,02	0,00	0,06	0,03	0,00	
	63	Roithmaier Ralph	0,01	0,01	0,00	0,00	0,00	
	33	Schabus Gunter	0,03	0,02	0,03	0,00	0,00	
	3	Schlommer Alfred						
19		FINLANDE	0,17	2,27	0,07			2,51
	141	Härkönen Rauno	0,07	2,22				
	81	Horppu Anssi	0,07		0,00			
	111	Kilpinen Olavi	0,00	0,00	0,00			
	51	Korhonen Veikko		0,00	0,05			
	21	Soini Tatu	0,03	0,05	0,02			

Pehmeämpiä alastuloja

Oletko soveltanut patjasi juuri itsellesi sopivaksi? Et vai? Älä välitä, ei moni muukaan. Patjan ohjauslenkkien asentaminen näyttää ilmeisesti tuottavan hankaluuksia usealle.

Ohjauslenkkien sijainti ei välttämättä vaikuta patjan aukeamisominaisuuksiin. Se, kuinka varjo aukeaa, on määrätty puolijarrusilmukan asennamisella. Tämän sijainnin ovat muuten valmistajat vakiinnuttaneet. Puolijarrusilmukkaan on silmukka ohjauspunoksessa jonkun etäisyyden päässä ohjauslenkin yläpuolella, joka ei ole muutettavissa ilman riggerin apua. Ohjauskapulat on sijoitettu punokseen sellaiseen paikkaan, joka on sopiva keskikokoisen käsivarren omistavalle, keskikokoiselle hyppääjälle (pituus 172-178; paino 68 kg).

Toisaalta ohjauslenkin sijainti on ensisijaisesti henkilökohtainen asia. Useimmat hyppääjät haluavat itselleen täyden hallinta-alueen kuvun maksimaalisesta vauhdista alas aina sakkauspisteeseen saakka ja sen läpikin. Tämä alue voi kuitenkin olla määrätty vain kuvun alla ollessa ja se vaihtelee riippuen hyppääjän

painosta, pituudesta ja ilmastollisista olosuhteista. Toisin sanoen, sakkauspiste tänään voi olla eri paikassa kuin eilen.

Saadakseen sen selville, täytyy valita päivä kun tuulet ovat tyyniä tai ainakin säännöllisiä — termiitit ja puuskat luovat vain sekaannusta. Katso, että olet tarpeeksi korkealla ja päästä kupu täyteen liitoon. Takareunan punokset pitäisi tällöin olla hiukan kaa-

rella. (Jotkut valmistajat — esim. Para-Flite — asettavat sisimmäiset jarrupunokset kummallakin puolella lyhyemmiksi kuin muut punokset. Tämän punoksen ei pitäisi olla vetelä.) Nyt erittäin hitaasti — yli 20 sekunnin ajan — paina kapulat alas. Useimmat kuvut "putoavat" tai keinahtavat taaksepäin jossain vyötärön lähisiedulla. Tämä on sakkauspiste ja sinä olet juuri teh-

nyt säännöllisen sakkauksen.

Jos jarrupunokset eivät kaareudu taaksepäin kapulat ylös päästettäessä, ohjauslenkit pitäisi siirtää alaspäin eli kauemmaksi kuvusta.

Jos taas kädet suoraan alasyönnettynä kupu ei ole sakkannut, toista homma uudestaan täydessä liidossa, mutta tällä kertaa ohjauspunos keran kätesi ympärille kierrettyinä. Tämä kuvaa sitä, että kapuloita olisi siirrettävä punoksella ylöspäin eli lähemmäksi kupua.

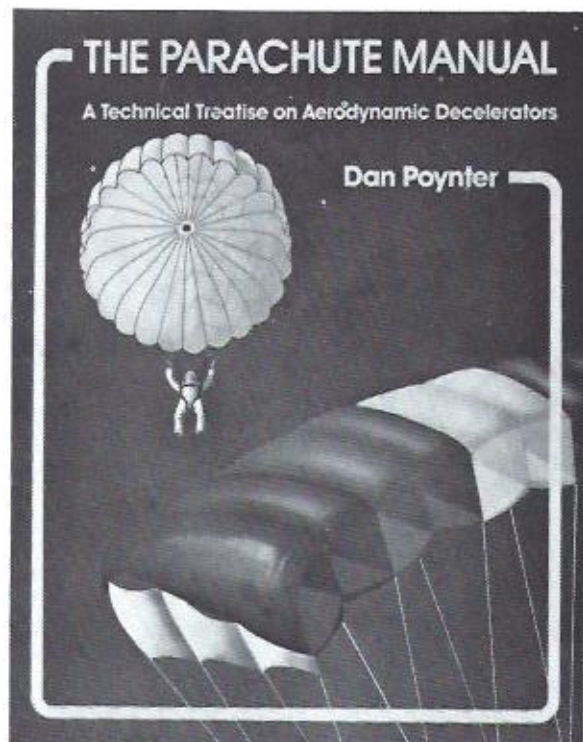
Ohjauslenkkejä siirtäessäsi tee siirrot vähän kerrallaan (n. 5-10 cm) ja ole varma että lenkit ovat tasaiset ja oikein kiinnitetyt. Jos tulee ongelmia — kysy.

Jos kuvun hallinta-alue on pidempi kuin kätesi yltävät, niin jotain pitäisi antaa pois — joko täysliidosta tai sakkauksesta.

Saavutat parhaimman suorituskyvyn patjastasi jos se on asetettu juuri sinun toivomustesi, painosi ja kokosi mukaan.

Syys-/lokakuun -84 Canparasta käänsi

Timo Rantala

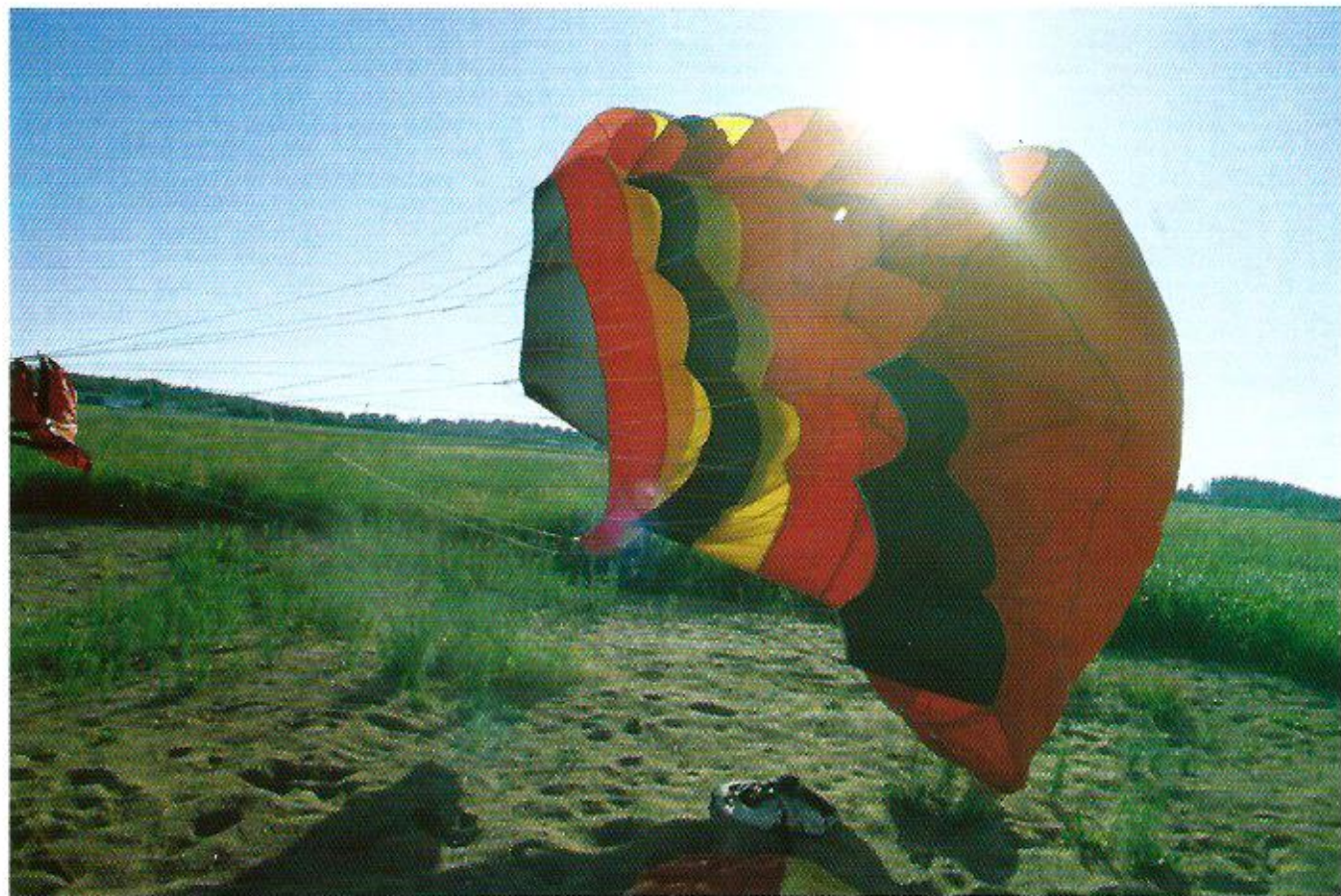

PARA-SHOP

- JOS OLET OSTAMASSA, MYYMÄSSÄ TAI VAHTAMASSA HYPPYVARUSTEITA, PARA-SHOP ON OIKEA PAIKKA TEHDÄ SE.
- VOIT MYÖS TILATA KAUTIAMME ALAN TARVIKKEITA!
- SOITTELE, KYSY LE, POIKKEA!

OS: MAURI RAJALA/PARA-SHOP
KAMUVAANKUJA 4 A4
36240 NATTARI
PUH. 931/645599

MRH

Amerikkalaiset päävarjot

Tunnetko markkinoilla olevat pääkuvut?

No, hyvä. Muuten, tiedätkö Lumenin ja Leptonin croavai- suudet? Entä kuinka monta tunnelia Raiderissa on? Kuka tekee Nimbuksen? Entä Renegaden?

Vastasitko yhteenkään noista kysymyksistä. Toivonkin, että tämä lista 51:stä amerikkalaiskuvusta auttaisi sinua.

National Parachute Industries syöksähti viime vuonna markkinoille kahdeksalla uudella kuvulla samaan aikaan kun Django Enterprises patenttitaistelun häviämisen jälkeen veti pois viisi kupuaan. GQ Securityllä oli entisessä listassa neljä kupua, nyt kahdeksan. Kuputeollisuutta johtava Para-Flite luopui yllättäen Cirruksesta, mutta lisäsi kolme uutta 9-tunnelista mallia. Pioneer poisti ainoan 5-tunnelisensa, mutta lisäsi kaksi uutta 9-tunnelista kupua listalleen.

Suurin syy uusien kupujen lukumäärän nousuun on seuraavien kolmen uuden yrityksen perustaminen, jotka toivat

12 uutta kupua markkinoille: Glide Path International, Precision Parachute Company ja Quantum Parachutes. Oikeastaan Precision ei ole uusi yritys, mutta sillä ei ollut ennen omaa kupua.

Valmistajien aktiivisuus johdetaan suurimmilta osiltaan hyppääjien sekaannuksesta. Näyttää siltä, että kentällä hyppääjät eivät tunne merkkejä ja malleja, mutta epäilemättä yrittävät selvittää niitä itselleen.

Jokaisen, joka aikoo ostaa uuden kuvun, pitäisi hypätä sillä ensin. Vaikka kaikki valmistajat käyttävätkin samoja raaka-aineita on niissä kuitenkin eroja. Esimerkiksi rakenteessa, profiilissa, trimmauksessa ja liitosuhteessa. Eroja on myös siinä miten samanlainen kupu aukeaa, lentää, laskeutuu ja pakataan. Esimerkiksi SKYDIVING hyppäsi äskettäin kaksi uutta 185 sg.ft, 7-tunnelista kupua ja huomasi että toinen oli "mukava" ja "pirteä" ja toinen "löysä" ja "tylsä".

Ongelmana on se, että yh-

den hyppääjän "pirteä" kupu on toisen "radikaali luunmurtaja". Tai kupu, joka tuntuu "löysältä" yhdelle, voikin olla "mukava ja ennustettava" toiselle.

Tämän listan kokosi SKYDIVING-lehden toimittaja Sandra Williams, joka käytti suurimmaksi osaksi valmistajilta saatua tietoa.

Tässä selvitykset listan eri lyhenteistä ja termeistä.

Valmistajat:

- GQS — GQ Security Parachutes, Inc.
- NAA — North American Aerodynamics, Inc.
- PF1 — Para-Flite, Inc.
- PIO — Pioneer Parachute Company, Inc.
- PRE — Precision Parachute Company
- STR — Strong Enterprises

Pinta-ala

Laskettu kertomalla leveys ja pituus: tulos ilmaistu neliöjalkoina (sg.ft). Mittojen pyöristäminen hämää hieman järjestystä.

Leveys

Yleensä etäisyys pitkin kuvun yläpinnan etureunan

saamaa; mainittu jalkoina (1 jalka = 0,3048 m).

Pituus

Etäisyys suorinta tietä kuvun takareunasta nokan etumaiseen kohtaan.

Sivusuhte

Kuvun leveyden suhde pintaan. Kasvava kuvun sivusuhte ilmaisee paitsi liittokkyä myös terävämpää sakausta.

Rakenne

Kuinka yksittäiset tunnelien väliseinät ovat toisiinsa liitetyt I = I-sauma, T = T-sauma, S = S-sauma

Materiaalit

F-111

Tuote, jota toimittaa George Harris, Inc. F-111 on tavaramerkki käsitellystä nylon-tuotteesta, joka painaa noin 34 g/m².

1.1.RS.1.1. oz., 1.5

Muita kangastuotteita. Moni valmistaja, joka tavallisesti käyttää F-111:tä, käyttää samankaltaista tuotetta, jos he eivät saa tarvitsemaansa väriä F-111:na.

Punokset

Kirjain ilmaisee käytettyä punostyyppiä. Numero ilmaisee vetolujuutta paunoina. Dacron on tyypillinen polyesterekuidun tavaramerkki. Tämä tarkoittaa sitä, että samaa punosta voi joku valmistaja kutsua Dacroniksi ja joku toinen polyesteriksi. P = polyesteri, D = dacron, F = litistetty Dacron.

Paino

Paunoina 3-rengas lukkoineen.

Hinta

Ehdotettu tukkuhinta US dollareina.

Tilaustyöveloitus

Ylimääräinen veloitus asiakkaan omista väreistä.

Kommenteja

Lukuja suoritusarvoista ei otettu mukaan, koska tarkkoja on mahdoton saada. Vielä kerran, ostajan tulisi välittää näistä. Ostajan tulisi aina hypätä kuvulla ennen sen ostoa.

Listaa oli tehty valmistajilta saaduilla tiedoilla. Mittausmenetelmien eroja sekä joidenkin kupuvalmistajien hurjan optimismin takia lukijan olisi syytä olla varuillaan tietojen verrattaessa.

USA:ssa saattaa olla valmistuksessa myös muita urheilupatjoja, mutta SKYDIVING jätti ne tarkoituksella pois. Myös jotkut listalla olevista kuvuista eivät ole enää "aktiivisesti markkinoitu",

mutta ovat edelleen saatavissa erikostilauksina.

Useimmat valmistajat yrittävät vastata asiakkaiden pyyntöihin. Esimerkiksi jotkut valmistavat kuvun painavammasta tai kevyemmästä materiaalista ylimääräistä maksua vastaan.

Armeijalle ja erikoiskäyttöön suunniteltuja patjoja ei ole liitetty mukaan.

Yleensä kuvun "ulottuvuudet ja trimmaus" vaikuttavat sen käyttäytymiseen enemmän kuin tunneleiden lukumäärä.

Kevlar punokset ovat tulleet yhä vaikeammin saataviksi ja valmistajat tarjoavat Kevlaria vaihtoehtona. Muutama vuosi sitten kuultiin muutamista harvoista ongelmista Kevlar

punoksissa. Ilmeisesti tyypit, joita käytetään ovat nykyään kestävämpiä kuin aikaisemmin.

Toivon, että tämä lista lisää tietouttasi ja helpottaa sinua valitsemaan itsellesi sopivan kuvun uutta hankkiessasi. Listalla olevat tiedot kuten hinta ym. voivat muuttua ennen listan julkaisua ja lehti pyytää anteeksi mahdollisia virheellisiä tietoja.

Skydiving lehdestä syyskuu-84 käänsi

Timo Rantala

KUVUN NIMI	VALMISTAJA	TUNNELEIDEN LKM.	PINTA-ALA (sq.ft.)	LEVEYS (jalkoina)	PITUUS (jalkoina)	CONSTRUCTION SIVUSUHDE O (leveys/pituus)	MATERIAALI	PUNOKSET	PAINO (paunoina) 1 lb = 0,454 kg	HINTA-PAUNO		HINTA-PAUNO		
										VELOITUS OMISTA VAREISTA	HINTA	VELOITUS OMISTA VAREISTA	HINTA	
Sting Ray	NAT	7	145	18.4	7.5	2.3	I	F-111	400	5.80	\$ 748	\$ 50	\$ 5.16	\$ 129
Hobbit	STR	7	162	20.3	8.0	2.5	I	1.1 RS	510	6.50	835	0	5.15	128
Wildfire	G P	9	168	21.0	8.0	2.6	I	1.1 RS	530	7.25	938	0	5.58	129
Firelite	G P	7	172	19.0	9.0	2.1	I	1.1 RS	530	7.25	768	0	4.47	106
Spitfire	NAT	7	180	20.5	8.8	2.3	I	F-111	400	6.70	778	50	4.32	116
Raven 181	PRE	7	181	19.8	8.8	2.2	I	1.1 RS	525	5.80	788	0	3.59	112
Sirocco	GQS	7	185	18.7	9.7	1.9	I	F-111	400	na	775	50	4.19	na
Scorpion	NAT	9	185	23.6	7.9	2.9	I	F-111	400	7.10	898	50	4.85	126
Kestrel	PIO	5	190	17.0	11.3	1.5	I	F-111	400	7.25	750	na	3.95	103
Photon	QUA	7	190	19.6	9.3	2.1	I	1.1 RS	na	na	765	0	4.03	na
Swift	PFI	5	195	20.0	9.6	2.1	S	F-111	400	6.10	718	50	3.68	118
Merlin	PIO	7	200	21.3	9.2	2.3	I	F-111	400	7.50	870	na	4.35	116
200 Foil	NAA	7	200	19.6	10.3	1.9	I	F-111	600	10.00	750	50	3.75	75
X-210	GQS	7	210	20.0	10.5	1.9	T	F-111	400	7.25	779	50	3.71	107
Spirit	STR	7	212	21.6	9.4	2.3	I	1.1 RS	510	7.80	875	0	4.13	112
Pursuit 215	PFI	7	215	20.0	10.8	1.9	S	1.5 & F-111	400	10.25	1080	0	5.02	105
Raven 218	PRE	7	218	21.6	9.6	2.3	I	1.1 RS	525	6.50	788	0	2.98	100
Mariah	GQS	7	220	20.8	10.4	2.0	I	F-111	400	na	795	50	3.61	na
Fury	G P	7	220	21.0	10.5	2.0	I	1.1 RS	530	8.30	788	0	3.58	95
Raider	G P	9	220	24.5	9.0	2.7	I	1.1 RS	530	8.25	988	0	4.49	120
Avenger	NAT	7	220	22.6	9.7	2.3	I	F-111	400	7.80	798	50	3.63	102
Lumen	QUA	7	220	21.0	10.4	2.0	I	1.1 RS	na	na	785	0	3.57	na
Cruislite	PFI	7	220	21.5	10.3	2.1	I	F-111	500	8.00	798	50	3.63	100
Nimbus	PFI	9	225	25.2	8.9	2.8	S	F-111	400	8.20	950	50	4.22	116
Osprey	PIO	7	225	22.8	10.3	2.2	I	F-111	400	7.80	925	na	4.11	119
Lepton	QUA	9	226	23.3	9.3	2.5	I	1.1 RS	na	na	785	0	3.47	na
Pursuit 230	PFI	7	230	21.5	10.8	2.0	S	1.5 & F-111	400	10.50	1080	0	4.70	103
Cirrus	PFI	5	230	21.5	9.8	2.2	S	F-111	400	7.50	749	50	3.26	100
Renegade	NAT	9	232	26.4	8.8	3.0	I	F-111	400	8.40	948	50	4.09	na
Unit 3	GQS	7	236	21.5	11.0	2.0	T	F-111	400	9.80	864	50	3.66	88
Simoom	GQS	9	238	24.0	9.7	2.5	I	F-111	400	na	885	50	3.72	na
Strato-Cloud	PFI	7	240	21.5	11.3	1.9	I	F-111	500	9.60	945	50	3.94	98
Raven 249	PRE	7	249	23.2	10.3	2.3	I	1.1 RS	525	7.20	788	0	2.61	90
252 Lite	NAA	7	252	21.0	12.0	1.8	I	F-111	600	11.00	895	50	3.55	81
Zephyr	GQS	7	260	21.7	11.0	2.0	I	F-111	400	na	na	50	na	na
Titan	PIO	7	265	23.5	11.3	2.1	I	F-111	400	8.50	1010	na	3.81	119
Marauder	NAT	7	265	24.9	10.7	2.3	I	F-111	400	8.90	898	50	3.39	101
XL-Cloud	PFI	7	270	21.5	12.6	1.7	I	F-111	500	10.50	995	50	3.69	95
DC-5	PFI	5	270	21.5	12.8	1.7	S	F-111	400	8.50	768	50	2.84	90
Tempest	GQS	9	270	25.5	10.3	2.5	I	F-111	400	na	na	50	na	na
Wizard	STR	7	272	24.5	11.1	2.2	I	1.1oz	510	9.80	935	0	3.44	95
Vulcan	NAT	9	282	29.1	9.7	3.0	I	F-111	400	9.40	1048	50	3.72	111
Raven 282	PRE	7	282	24.8	11.0	2.2	I	1.1 RS	525	7.90	788	0	2.30	82
Manta	G P	9	288	27.5	10.5	2.6	I	1.1 RS	530	10.00	1018	0	3.53	102
9-Cell Foil	NAA	9	300	25.0	12.0	2.1	I	F-111	600	13.00	1095	50	3.65	84
Unit 4	GQS	9	303	27.5	11.0	2.5	T	F-111	400	10.70	919	50	3.03	86
Mighty Mak	STR	9	337	30.0	11.2	2.7	I	1.1oz	510	11.00	1035	0	3.07	94
TC-9	PIO	9	340	30.3	11.3	2.7	I	F-111	700	10.50	na	na	na	na
Hercules	NAT	9	340	31.9	10.7	3.0	I	F-111	400	10.60	1148	50	3.38	108
Goliath	PFI	7	375	28.5	13.0	2.2	S	F-111	400	12.80	1015	50	2.71	79
Hi-Lifter	PIO	9	375	32.0	11.8	2.7	I	F-111	700	13.50	na	na	na	na

Kalustomestarikurssin II osa laitettiin täytöntöön 3.—5.8. 1984.

Tarkoituksena oli täydentää tiedot ja hankkia kaikille lisää ompelukokemusta erilaisille materiaaleille. Käyttöön saimme Hki-Malmin lentoaseman paloaseman luokan, joka oli viimeisen päälle hyvä opiskelu-/työskentelytila, kun se järjestettiin uuteen uskoon. II kurssin osalle pääsi melkein kaikki osallistumaan — muutamia työesteitä lukuunottamatta.

Kurssi alkoi sillä, että kertosimme määräykset ja paperisodan; täyttämällä itsellemme mallikappaleet tarvittavista pöytäkirjoista.

Tämän jälkeen siirryttiin käytännön harjoitteluun. Ensimmäisenä oli vuorossa varavarjojen pakkaus, josta todet-

Kalustomestarikurssin II osa

tiin että pallokuipu osataan pakata. Mutta — maaseutujen poikien on syytä opetella pakkaamaan myös tulevaisuutta ajatellen patjavaravarjoja, jotka tulevat yleistymään.

Muutamana pakkauksia hain SLK:sta joiden omistajat tahto nähdä kuinka pakkaus tapahtuu. Omistaja itse sai aikaista varavarjoja. Eräs tapaus oli, että Hukka sano ottavansa kiinni apuvarjon, johon omistaja sano, että anna vaan lentää ja veti kahvasta. Ei tapahtunut mitään. Eero laski 1, 2, 3, johon Hena tuumasi Hukalle, ota pois. Omistaja oli perin hämmästynyt.

Kun sitten pakkasimme manuaalin mukaan aputain ja koevedimme, yksilö toimi

moitteettomasti. Tämän seurauksena yksimielinen päätös — pitää pakata niin kun manuaali neuvoo eikä säveltää omia.

Pakkauksista siirryimme muutaman varjon tarkastuksen kautta ompeluhommiin. Muuten jengi pysyi hyvin koossa, kun paikalla oli koko ajan kuumaa kahvia. Mutta muistakaa, että kahvi sisältää happoja, jotka ei sovi kupumateriaalille.

Siinä sitten ommeltiin tarroja, punoksia, teippipaikkoja, sauman vähäistä uudelleen ompelua ja aputain varmistusta ja menihän johonkin kupuun siinä sivussa sitä aitoa kangastakin, mutta ihan vähän vain.

Kurssin loppupuolella Hena kertoili ja piirteli taululle riggerin niksejä, mutta niitä ei kerrota muille.

Kurssilla saavutettiin opetustarkoitus ja nyt sitä vain harjoitellaan käytännössä.

Kurssin päätteeksi siivosimme paikat. Teimme tarvittavia tilauksia ja HYPPÄSIMME SLK:n PORTTIRISTA 10 STAARIN, jonka jälkeen hajaannuimme ilmassa kuin maassa eri suuntiin.

Muistakaa työskennellessänne manuaalit ja määräykset ja jos joku maatiainen tulee neuvomaan lyökää manuaali sille käteen.

Työskentelyn iloa,

JUSSI
SLK

Tänä vuonna järjestettiin myös syksyllä hyppymestari-kurssi, koska urheita pyrkijöitä oli pitkää aikaa riittävästi. Kauniin syyskuisen aamun valjetessa joukko oli kuitenkin erinäisistä syistä huvennut viiteen. Todettiin siinä aluksi, että nythän on hyvää aikaa tehdä harjoitusheittoja, kun on näin pieni porukka. Sitä ei olisi pitänyt sanoa, sillä Murphyn laki osoitti tässä asiassa oikeutensa. Kouluttajina toimivat paravirkailija Kausalainen ja Kristian Enkvist Suomen Turusta. Oppilasaines oli saapunut paikalle hyvinkin eri puolilta Suomea, kaikki eri kerhoista.

Kurssi aloitettiin sisätöillä eli kouluttajien luennoilla istuen. Aurinko paistoi ikkunoista ja kasvatti hyppypainetta silmännähtävästi.

Kun välitunnilla mopo-Cessna lensi yli, kaikkien päät kääntyivät niinkuin ei olisi ennen lentokonetta nähty. Kouluttajat yrittivät rauhoitella, että kyllä te vielä...

Sunnuntai-iltana valmistauduttiin jo hyppyharjoitukseen pakkaillemalla muutamia aukinaisia varjoja. Ihmeteltiin Kristianin itävalmisteista alkeisvarjoja ja arvuuteltiin, kuka rohkenis hypätä sillä, kun sukkakin oli aitoa Uralin silkkiä.

Maanantai-iltapäivällä, kun kuivaharjoittelua oli jo runsaasti takana ja keliäkin rupesi löytymään, todettiin, että kamaa ei ollut riittävästi, eli kaikilla ei ollut PL-hyppyvarus-

Hyppymestari-kurssi 2/82

tusta mukanaan. Tämä hidasti selvästi toimintaa. Eero halusikin jättää tuleville sukupolville viestin, että jokaisen on tuotava kunnollinen varustus mukanaan. Varalla ollut paikallisen kerhon kalusto hyljättiin piuhojen lyhyden vuoksi. Eivät olleet tosin ainoat vehkeet joilla ei hypätty. Moni huomasi, että hänen omansa tai kerhon varusteet eivät sitenkään olleet maailman parhaat. Kumma juttu.

Maanantaina ja tiistaina saatiin yhteensä kolme pokaa heitettyä, johtuen vaihtelevista keloista, vajavaisesta kalustosta ja muutamasta muusta häiriötekijästä. Sen jälkeen iski päälle vanha kunnan tymä.

Alkoi jälleen ankara opiskelu monenlaisista asioista, joita tulevan hyppymestarin pitää hallita. Sitten tulivat myös etukäteen pelätyt oppilasharjoitukset. Eivät nekään niin mahdollisia olleet, vaikka käytännön harjoituksissa monet olivat liian innokkaita tai taitavia esiintyessään alkeiskurssilaisina. Mm. SLK:n Selenius herätti hilpeyttä omalaatuisella kierähdyksellään.

Päivien huvetessa rupesivat päät kääntymään taas kohti taivasta, mutta minkäänlaista paranemista ei kelissä havaittu. Helsingistä haettiin lisää varjojakin siltä varalta, että päästäisiin hyppäämään. Perjantaina vihdoinkin pilvipeite re-

pesi, ja me sutena taivaalle. Viisi pokaa ehdittiin hypätä, koko kurssilla tuli siis huiumat kahdeksan keikkaa. Mestarin tehtävien mielenkiintoa lisäsi se, että pilootillamme oli vasta 55h tiimaa, eikä yhtään hypykeikkaa. Yllättävän hyvin se kuitenkin sujui.

Raporttikiintiö saatiin toki täyteen. Eeron selässä ollut tanskalaisvalmisteinen sisäpussireppu aukesi strevalla, HM-oppilas karjui hänelle: Mene, Eero lähti ja ihmetteli, että mikähän kiire sillä oli. Kyseinen mesu huomasi Eeron lähdeyttyä, että hänen oma podinsa oli tullut koneen lattialle tuulettumaan. Sitä tultiin koneen kanssa alas kertomaan Eerolle, että sulta aukes reppu mutta sitähan sattuu.

Vaikka paljoa ei hypätkään, niin kuvia vedettiin sitäkin enemmän. Siinä sai yksi ja toinen päristä koneen ratisa kouluttajan huudellessa korkeuksia. Loppuillanvietto ei jostain syystä jaksanut innostaa kurssilaisia, sillä 2/3 siihen osallistuneista oli kouluttajia. Loppukokeetkin tuli pidettyä ja niiden yhteydessä uusintana alussa pidetyt määräyskokeet, jotka kouluttajien suureksi riemuksi menivät ensimmäisellä kerralla penkin alle. Lopuksi Eero ja Kris arvelivat kuitenkin, että kyllä meistä vielä mestareita tulee. Saapi nähdä.

Teksti: Kimmo Kostia
Kuvat: Harri Vesterinen

Kurssilaiset vasemmalta ylhäältä: Harri Vesterinen (K-HLU), Eero Kausalainen (SIL), kurssinjohtaja, Kristian Enkvist (TLU, apukouluttaja), Jarmo Juntunen (NLU), Jari Toivo (JLK), Kimmo Kostia (TLU), Pentti Selenius (SLK)

15 vuotta

laskuvarjourheilua Pohjois-Suomessa

Teksti on koottu OLK:n 10-vuotis julkaisusta ja kerhomme "veteraanien" hämäristä muistoista. Kuvat ovat OLK:n arkistosta esiinkaivettuja (so. Närhin ja Sarkkisen alimmat pöytälaatikot).

Kerhomme historia alkoi vuonna 1969, kun kuusi kaverusta aloittivat neuvottelut Oulun Ilmailukerhon alajaoston perustamisesta. Suunnitelma ei kuitenkaan toteutunut vaan 7.5.69 perustettiin Oulun Laskuvarjokerho ry. Kerho aloitti toimintansa viereästi sillä ensimmäinen kurssi pidettiin jo 8.6.69. Silloin kouluttajilla oli jo kokemusta 1-3 hyppyä. Koneena käytettiin Fairchild OH-FCH. Hyppymestarina toimi Utista Markku Paakkanen joka ehdotti kerhon nimen muuttamista Oulun Streeva-voimistelijat ry:ksi.

Vuonna 1970 toiminta jatkui vireänä ja energiaa riitti myös savuhyppytoimintaan sekä lentonäytöksiin, joita pidettiin ympäri lääninä useilla paikkakunnilla. Samaisena vuonna Tapio "Cekkeri" Satamo aloitti toimintansa Oulussa ja toimi silloin mestarina. Ensimmäiset kilpailukemukset haettiin Tampereen SM-kisoista joukkueella Kuparinen Cekkeri Honka tosin ilman mainittavaa menestystä.

Ensimmäinen vakava onnettomuus sattui vuonna 1971, kun Katja Nokela sai surmansa hypyllä. Kerhon ensimmäinen todellinen hyppykone ostettiin 1972 (C172 OH-CCM) ja toiminta piristyi huomattavasti. Vuodesta 1972 kertoo juhlaulkaisu näin: "Kevään paikka oli Sodankylä, missä pidettiin kurssi ja lentonäytös. Lisäksi hurmattiin tytöt ja nu-

kuttiin ladossa. Se oli poikamiesten paratiisi." Kauden päätteeksi Cekkeri valittiin vuoden laskuvarjourheilijaksi.

SM-kisa Oulussa vuonna 1973 oli todellinen haaste oululaisille. Laaja organisaatio, pelasi hyvin ehkä senkin vuoksi, että lonkeron tuonti kisapaikalle oli kielletty. Lisäinnostus urheilua kohtaan kohotti myös vaatimuksia ja siksi kerholle ostettiin uusi kone. Se oli C206 OH-CGB ja vuosi 1974. Samana vuonna kävi NL:n metsäpallon asiantuntevat vierailulla ja ihmettelivät suuresti kaluston pudotustarkkuutta. Kävi katsos niin, että moottoririisku pudotettiin aivan lammen vesirajaan, mutta hypääjät sitävastoin ajautuivat todella kauas.

Vihdoin Ouluun saatiin uusi urheilumuoto, relatiivi. Paikallinen joukkue Taivahan

Talipää harjoitteli ankarasti ja niin syntyi ensimmäinen kuuden tähti Oulun taivaalle.

Vuosi 1976 olikin lentokoneiden vaihtovuosi. Alkuvuodesta hankittu C172 OH-CSI kukistui selälleen Haapaveden kentälle. Toukokuussa C206 vaihdettiin C207T OH-CGZ koneeseen, johon porukkaa mahtui jo mukavasti. Romuuntuneen koneen tilalle ostettiin uusi C172 OH-CGF. SM-76 joukkuetarkkuus voitto tuli Oulun joukkueelle Mikko Närhi, Raimo Kempainen, Tapio Satamo, Hannu Hernesniemi. Näin oli OLK lyöty Suomen kartalle.

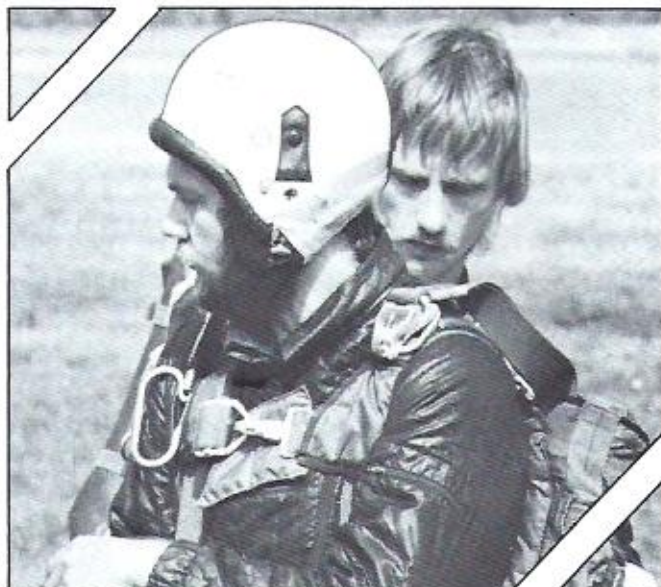
Seuraava merkittävä tapahtuma oli vuoden 1978 kansainväliset kisat, johon osallistui kilpailijoita DDR:stä, Ruotsista, Norjasta ja Suomesta. Kisat onnistuivat todella hyvin ja organisaatio sai

Kerhon ensimmäinen hyppykone Fairchild vuonna 1969.

Streevavoimistelija Hannu Honka vuonna 1969.

Närhin Mikko tarkastaa Eero Kuotesahon varusteet SM-kisoissa -73.

Tapio "Cekkeri" Satamo vuonna 1976.

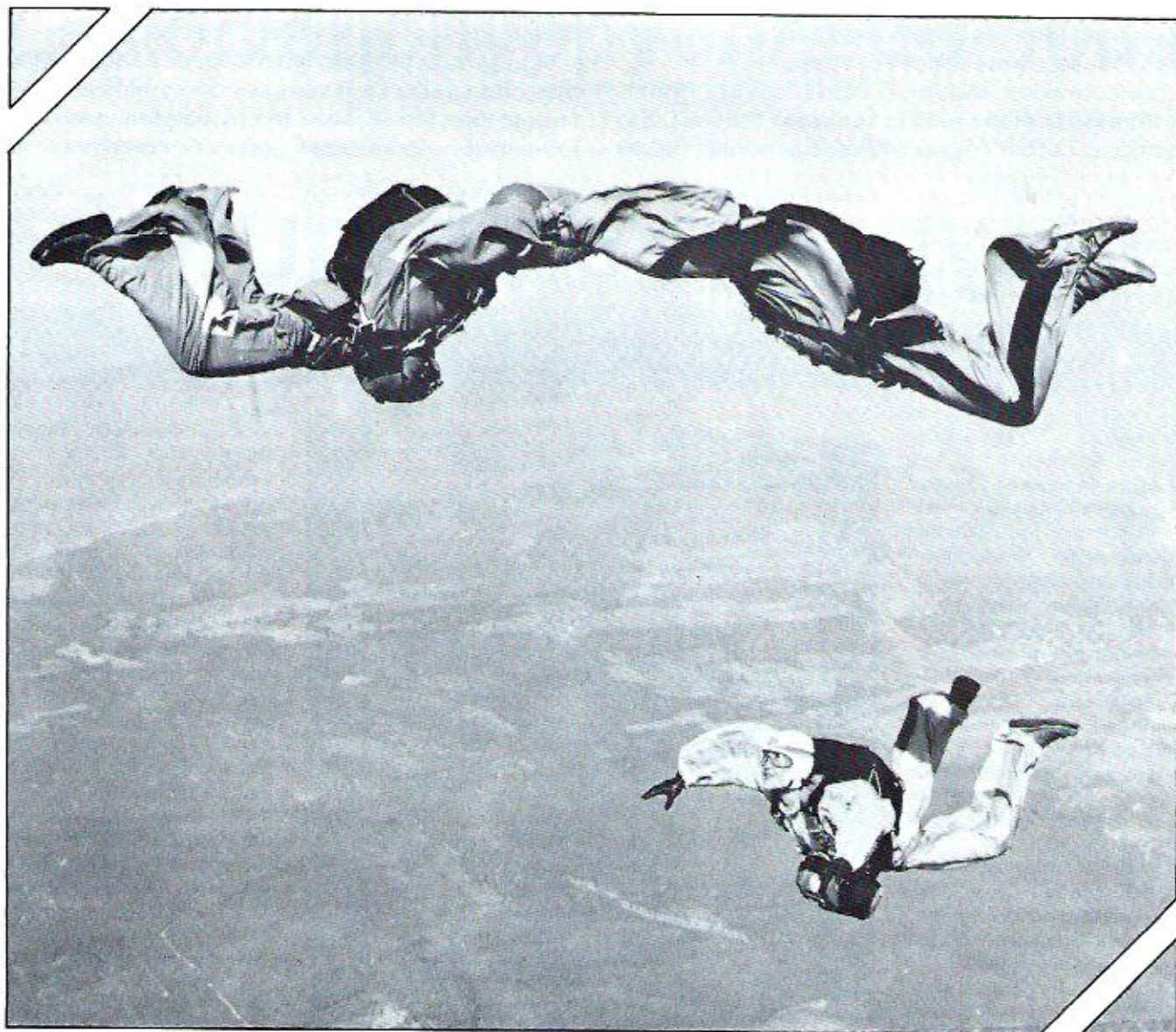

Raimo "Nalle" Karhu kuuluu pitkän linjan hyppääjiimme.

Närhin veljekset syyskisoissa -79. Oikealla nykyinen puh. joht. Pekka Närhi.

Merja Kempainen on ensimmäinen naispuolinen hyppymestariimme.

osakseen pelkkää kiitosta. Hyvää sai myös Cekkeri aikaan, sillä hän polkaisi uuden SE- ja PE-tuloksen 10 cm pläkkään 11 x 00 +, 20. Vuoden lopulla luovuttiin savuhyppytoiminnasta, joka siirtyi Oulun Lentävän VPK:n hoiviin, jossa toiminta jatkuu yhä.

Kun vanha parakki alkoi käymään toiminnalle jo riittämättömäksi piti uutta parakkia alkaa suunnitella sekä isommaksi että paremmalle paikalle. Ja niin oli pankinjohdaja myöntäväinen, että uusi toimintakeskus "Parakki" saatiin alulle ja toimintakuntoon vuonna 1980.

Uutta oppilaskoulutukseen saatiin syksyllä, kun kerho hankki suoraan Amerikasta Suomen ensimmäiset oppilastandemit, joten kyllä nyt kelpaa oppilaiden hypätä.

Tähän mennessä oppilaita on koulutettu n. 440 kpl useammalla paikkakunnalla mm. Sodankylässä, Rovaniemellä, Kemissä, Raahessa, Kuusamossa ja Posiolla. Railakkaita leirejä on pidetty Vaalassa, Pudasjärvellä, Raahessa ja Oulunsalossa. Koneena tällä hetkellä kerholla on C182 OI-CHV, joka vie viisi henkeä taivaalle varsin ripeästi ja lämpimästi (kunnan hyppyovi).

Tästä alkoi kerhomme vaikuttaa hieman joka suuntaan. Käytiin kisailemassa ja näyttämässä kuinka me täällä. Eniten kilpailuja on kiertänyt Cekkeri ja tulostakin on syntynyt:

- Unkari MM -74
- 2 kpl henk.koht. tarkkuusmestaruutta vuosina -74 ja -82
- PM -82 joukkuetarkk.mes-

taruus

- SM joukkuetarkk.mestaruus
- kansainväliset kisat DDR, Varna, Unkari
- USA:ssa jossa paikalla maailman huiput
- 4 kpl erilaisia tarkkuusennätyksiä

Närhin Mikko on käynyt useammankin kerran Para-Ski kisoissa keski-Euroopassa enemmän tai vähemmän virallisesti mm. Ranska -76, Sveitsi -79 ja Italia -75 "Drinking teemissa". Kempainen ja Hennesniemi molemmat kävivät Itävallassa Para-Skissa -79. Ruotsissa Vindelmissä on OLK menestynyt hyvin ja on saatu tuotua kultaa ja kunniaa.

Ensimmäiset RW-SM kisat Oulussa pidettiin vuonna 1983 armeijan laina-alueella, joka soveltuu erittäin hyvin suu-

rienkin kisojen pitoon. Koneena käytettiin SLK:n Porteria ja siten ei tarvinnut hypätä suurempia kuvia kahdesta eri koneesta.

Vuosi 1984 onkin ollut erittäin vilkas sekä toiminnaltaan että hyppymäärältään, sillä kerhon uusi hyppyyennätys tulee olemaan noin 2800 hyppyä. Tähän vuoteen sattui myös valitettava onnettomuus, kun OLK:n Teuvo Nieminen sai surmansa Utissa.

Näin on OLK ollut 15 vuoden ajan varsin merkittävä kerho koko Suomessa ja vähän muuallakin. Kannattaa käydä tutustumassa vähän kauempaakin.

Juha Sarkkinen

Suomessa loukkaa itsensä vuosittain n. 20 hyppääjää sekä saa surmansa n. 0,5/vuosi.

Yhteenvedon saaminen näistä kaikista onnettomuuksista ei ole niitä helpoimpia tehtäviä. Kysymykset: Mitä? Missä? Milloin? Ja minkävuoksi?

Jäävät usein vastausta vaille.

Seuraavassa luodaan lyhyt katsaus Ranskalaisiin tilastoihin, jotka eivät varmastikaan poikkea omistamme oleellisesti kuin hyppymäärien suhteen, jotka ovat n. 20 kertaiset omiimme verrattuna.

Hypyillä sattunutta

Ranskalaisen taulukon onnettomuusotanta on suoritettu 350.000 hypyn joukosta, joka on kymmeniä kertoja suurempi kuin Suomessa.

Luvuista ilmenee mm. seuraavaa:

— Oppilaat ovat riskialttein ryhmä, 2/3 kaikista onnettomuuksista sattui vasta-alkajille (70,99%). Mitä vähemmän hyppyjä sitä suurempi riski. Kolme neljästä onnettomuudesta tapahtui ensimmäisellä hypyllä.

— Naisille tapahtuu useimmin onnettomuuksia kuin miehille. Nainen on osallisena joka kolmannessa onnettomuudessa siitäkkin huolimatta, että vain joka viides hyppääjä on nainen. Erityisesti naiset yli 22 vuotta ovat vahvasti edustettuina. Heille sattuu onnettomuuksia yli viisi kertaa enemmän kuin vastaavan ikäryhmän miehille.

— Tilastot eivät vahvista sitä olettamusta että hyppääjät, joilla on vain 150-200 hyppyä olisivat jonkinlainen riskiryhmä.

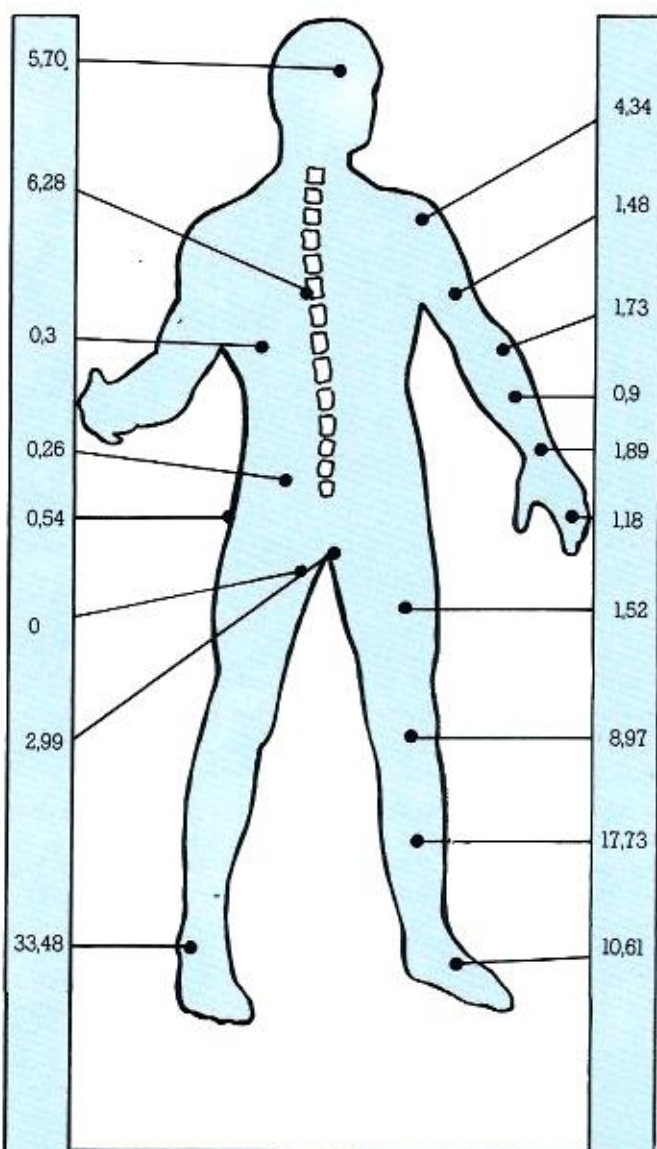
— Onnettomuudet jakautuvat tasaisesti ympäri vuoden.

Ajankohdista aamu klo 10-11 näyttää olevan vaarallisinta aikaa, seuraavaksi ajankohta heti lounaan jälkeen.

82 % laskeutumisvammoja.

Tämä taulukko lienee kaikkein mielenkiintoisin sillä se voi joissain tapauksissa johtua esim. puutteellisesta koulutuksesta (alastulo) tai väärin valitusta hypypaikasta. (hypymestari).

Laskeutumisvammoista suurimman prosentin aiheuttaa (16%) väärä laskeutumisalue l.

Näin jakaantuvat hyppääjän saamat erilaiset vammat. 850 onnettomuushypyn otanta näyttää prosentteissa, mitkä ruumiinosat olivat edustettuina. Huomattakoon, että samassa onnettomuudessa saattoi murtua useampi paikka. Näyttää myös siltä, että alaruumis oli haavoittuvim, mutta että myös pää sekä selkävammat olivat yllättävän yleisiä. Lähde: Fédération Française de Parachutisme.

väärä uloshypypaikka. Kokonaisprosentti laskeutumisvammoissa on 82% kaikista onnettomuuksista.

Neljä viidestä laskuvammasta sattuu täydellisesti kehittyneen varjon avulla. Ohjauksivirhe on syyllisenä 3,69% tapauksista. Laskeutuminen asfaltille, autojen katoille jne. 11,8%.

Ainoastaan yksi onnettomuus johtui turbulenssista 0,13%. Loput 18% onnettomuuksista sattuivat jo ennen laskeutumista. Stabiilitietongelmat olivat tavallisimpia 3,67%.

Pakkausvirhe 1,36% onnettomuuksista. Yhteentörmäykset ilmassa tai kuvun varassa 0,93%.

Loppuyhteenvedona voidaan sanoa, että ei tarvitse mennä merta edemmäksi kалаan. Yllämainitut tilastot ovat melko pitkälle suoraan verrannolliset omiin tilastoihimme. Itse kukin vetäköön omat johtopäätöksensä. Kerhojen turvallisuuspäälliköt voinevat vetää omat päätöksensä siitä, minne suunnata energiansa ja puhtinsa. Töitä siis riittää. Ja lopuksi "Hey, let's be carefull out there" eli otetaan iisisti ja ollaan varovaisia.

Suomen tilastot 1983

- 100 Vaaratilanne ilmoitusta
- 27 Loukkaantumista
- 20 Merkittävää murtumaa
- 15 Jalkavammaa jotka jatkautuivat seuraavasti
- 9 Nilkkavamma
- 2 Säari
- 4 jalkavammaa (epämäär. tied.)
- 1 Päävamma (nenäluu)

Laskuvarjohyppyonnettomuus

Onnettomuuslennolla oli koneessa neljä hyppääjää. Ensimmäisellä yllennolla hyppäsivät kaksi hyppääjää 1000 m:stä. Onnettomuuden uhrin oli myös tarkoitus hypätä 1000 m:stä tarkkuushyppy. Hyppylupaa ei kuitenkaan vuorokoneen takia saatu, joten hän päätti yhdessä viimeisenä hyppäävän kanssa, että jatkettaisiin nousua, koska viimeisen hyppääjän oli tarkoitus hypätä 2000 m:stä.

Kun korkeutta oli 1500 m saatiin hyppylupa. Onnettomuuden uhri teki sukellusulos-hypyn sivulle. Lyhyen vauhdinoton jälkeen hän teki pari käännöstä, joista viimeinen kaatui tynnyriin. Stabiloinnin jälkeen hän laukaisi päävarjon. Silminnäkijöiden mukaan aukeaminen näytti täysin normaalilta. Ennenkuin päävarjo ehti jarruttaa kunnolla, hyppääjä kuitenkin päästi kuvun, ja jatkoi vapaassa maahan asti. Hän iskeytyi maahan vatsa edellä, kädet sammakoasennossa. Silminnäkijät eivät nähneet mitä hyppääjä teki kuvunpäästön jälkeen, mutta asento säilyi suht. stabiilina.

Seuraavassa luettelen asioita, jotka olivat vaikuttamassa onnettomuuteen. Toivon etteivät kysyksen kerhon hyppääjät pidä tätä asiattomana. Nämä tosiasiat eivät nimittäin mitenkään erityisesti liity tähän kerhoon, hyppääjään tai hyppyy. Vaan ne kuvastavat tilannetta yleisesti suomessa.

Selvää syytä onnettomuuteen emme ole (täydellä varmuudella) tutkimuksen perusteella voineet esittää. Olemme kuitenkin löytäneet aika todennäköisen tapahtumasarjan:

1. Hyppääjä ei ollut viime aikoina hypännyt paljon. Viimeisen kuuden kuukauden aikana vain kaksi hyppyä (kokonaisyhyppymäärä 80 hyppeä). Hän ei mm. hallinnut viimeistä käännöstään.

Ennalta suunniteltua hypyn ohjelmaa muutettiin lennon aikana.

2. Hyppääjällä oli lainava-

Synkän paravuoden toinen kuolemaanjohtanut laskuvarjohyppyonnettomuus tapahtui 14.05. Minut määrättiin tutkijalautakuntaan, jonka työn pohjalta tämä juttu on kirjoitettu. Tämä ei kuitenkaan ole mikään täydellinen tutkimuskertomus (joka löytyy jokaisesta laskuvarjokerhosta), vaan lyhyt tiivistelmä. Painopiste on niissä seikoissa, joista meillä on jotakin opittavaa.

rusteet, joiden käyttö oli hänelle outoa. Vielä koncellekin kävellessä, hän kysyi miten niitä käytetään.

3. Syytä kuvunpäästöön emme ole voineet selvittää. Silminnäkijöiden mukaan tapahtuma näytti täysin tavanomaiselta aukaisulta, joka keskeytyi kuvunpäästöön. Aika apuvarjonheiton (kädestä-päästettävä) ja kuvunpäästön välillä oli n. 2 sek.

Päävarjon aukaisu tapahtui n. 700 m:n korkeudessa, kuvunpäästö n. 600 m:ssä. Hyppääjä veti kuvunpäästö-pampulasta vasta päävarjon laukaisun jälkeen.

4. Emme tiedä miten hän teki kuvunpäästön, ts. millä kädellä hän veti kuvunpäästö-pampulasta (molemmilla?). Kun yritimme selvittää lupakirjahyppääjiä haastatteleamalla todennäköistä menetelmää, saimme uuden version joka

haastattelussa, mikä kieli tehoakaan koulutuksen puutteesta.

5. Kolmiringasjärjestelmän vaijerin suojaletku oli pujotettu vasemmalla puolella väärin. Sen kuuluu kulkea kyseisessä valjastyyppissä varavarjon kantohihnan alta, missä se tekee mutkan matkalla "kangas-tunnelistaan" päävarjon kantohihnaan. Onnettomuusvarjossa se oli pujotettu varavarjon ja päävarjon kantohihnojen välistä. Tällöin se putoaa helposti kuvunpäästön jälkeen varavarjon kahvan päälle. Jos vasta nyt ottaa kiinni varavarjon kahvasta, eikä katso mihin tarttuu, otteeseen tulee helposti mukaan kuvunpäästön suojaletku.

Virhettä on vaikea huomata, ja varavarjon laukaisu on mahdotonta. (LuKT on julkaissut asiasta turvallisuustiedotteen 5/84.)

6. Ja tietenkin oli pientä "kyläsepän" sormenjälkeä varusteissa, päävarjo pakattu vastoin valmistajan ohjetta, varavarjo rumasti paketissa, jne., jne.

Näillä asioilla ei kuitenkaan ollut tässä onnettomuudessa merkitystä.

Selvä juttu. Onnettomuuden uhri teki kuusi virhettä. Ja kävi huonosti. Seuraavassa on omat kannanottoni vaihe vaiheelta:

1. Pitkä tauko. On yleisilmallu- ja purjelentopuolellakin tuttu tilanne. Usein jatketaan samasta pisteestä, johon lopetettiin ennen taukoa.

2. Oudot varusteet. Näkyi ihan selvästi vaaratilannereporteissakin.

3. Kuvunpäästöohjeen ja harjoittelun puute. Kiinnostava galluppi. Huomasin, että oma mallini on aika lailla henkilökohtainen. Tietenkin voidaan todeta niinkuin koulutuksessa yleensä, että tietyn henkilön oppima malli on juuri sillä henkilöllä turvallisin. Toisaalta kirjavuus sanoo kyllä jotain muutakin.

4. Varusteiden käyttöä ei tunnettu. Letkun vääriä pujo-tusta löytyi yllättävän usein, kun rupesin kiinnittämään siihen huomiota.

Mu-ta ja Ra-hi -menetelmät lienevät yleisimpiä varusteiden käsittelyssä. Varsinkin varavarjoja pakatessa. Hyviä laitteita, kun siltikin toimivat.

5. Tutkijalautakunnan muut kaksi jäsentä katsoivat hetken aikaa minua silmiin, kun totesin: "Keskitasoa paremmassa kunnossa nämä vehkeet". Edelliset viisitoista minuuttia oli kulunut virheitä ja kyläsepän sormenjalkia esitellessä.

Me tiedämme kaikki, että virheet kustautuvat. Ylläolevassa kirjoitelmassa näimme sen taas. Siinä ongelma. Me tiedämme että virheet kustautuvat. Myös hän meistä, joka tulee muodostamaan seuraavan tilastoon...

Laskuvarjo ei auennut...

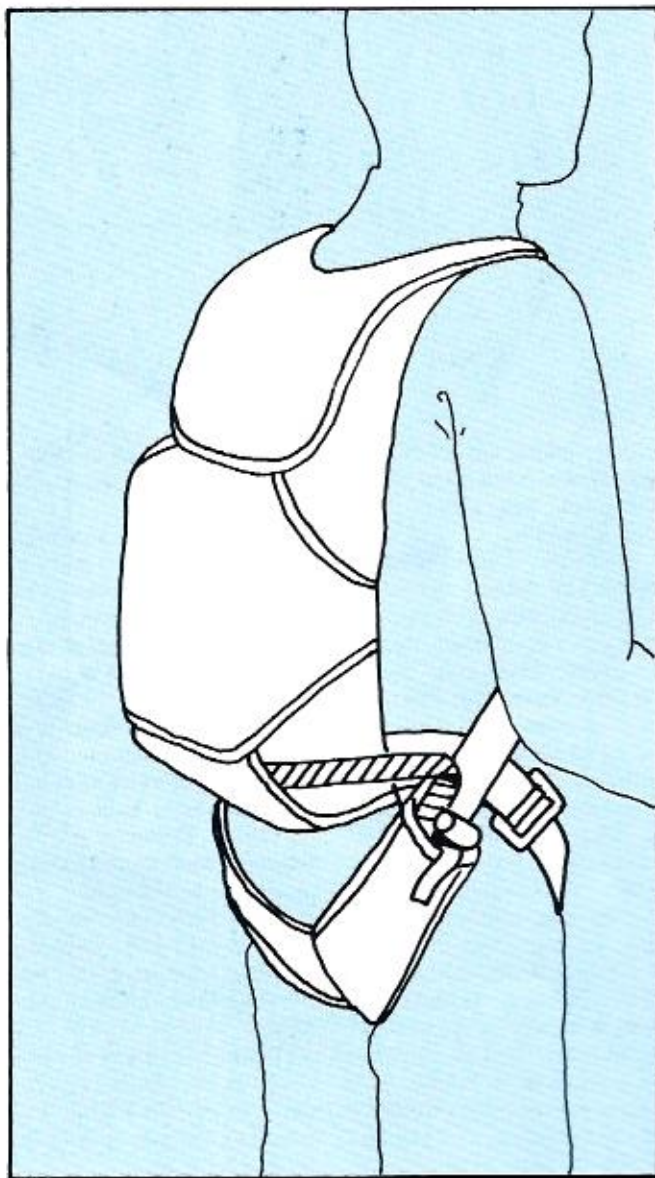
Taskuun kiinni jäänyt käsin heitettävä apuvarjo

1. Englannissa hyppääjän päävarjon reppu aukesi tahattomasti vapaan putoamisen aikana. Sitä ennen oli nähty apuvarjon yhdyspunoksen olevan vapaana lenkillä hänen yläpuolellaan. Repun aukeamisen jälkeen sisäpussi oli lähtenyt nousemaan ylöspäin aiheuttaen hevosenkänkätyypin vajoatoinnin apuvarjon ollessa taskussaan. Hyppääjän oli nähty yrittävän vetää apuvarjoa taskustaan kuitenkin siinä onnistumatta. Tämän jälkeen hän oli päästänyt päävarjon kantohihnat irti ja avannut varavarjonsa, jonka apuvarjo kuitenkin oli sekaantunut päävarjon kantopunoksiin (päävarjon apuvarjo oli taskuunsa juuttuneena). Varavarjo ei auennut ja hyppääjä menetti henkensä. Syiksi onnettomuuteen oli todettu päävarjon apuvarjon yhdyspunoksen tarran heikko kunto ja samalla liian löysä päävarjon reppu, jolloin myös repun kartio oli löysä. Lisäksi todettiin, että päävarjon apuvarjon pakkaus ei mahdollistanut sen esiin pääsemistä silloin, kun veto tuli yhdyspunoksesta, eli pakkaus oli siinä tilanteessa liian tiukka. (Lähde: "Sport Parachutist" kesäkuu 1983).

2. Yhdysvalloissa alle sadan hypyn kokemuksen omaava hyppääjä oli relatiivihypyssä kiviosta irti liukumisensa jälkeen ryhtynyt laukaisemaan päävarjoaan. Hän oli kuitenkin saanut apuvarjon vain puolittain ulos vatsahihnaan kiinnitetystä taskustaan. Varavarjo ei ollut avautunut lainkaan ja sen repun sokat olivat ilmeisesti murtuneet maahantulotörmäyksessä, jossa hyppääjä sai surmansa. Hyppääjä ei ollut saanut päävarjon apuvarjoa ulos ilmeisesti siitä syystä, että vatsahihna oli erittäin kireällä paksun talvi vaatetuksen päällä. Yhteenvedossa arvellaan va-

kevällä Malmilla tapahtuneen kuolemaan johtaneen onnettomuuden tutkimuskertomusta ei ole tätä lehteä painettaessa vielä julkaistu. Ohessa kuitenkin vapaamuotoinen ote tutkimuksen eräästä osasta, jossa pyrittiin tarkastelemaan muita onnettomuuksia tai vaaratilanteita, joissa on ollut vaikeuksia joko päävarjon tai varavarjon tai kummankin laukaisussa.

Kerhojen koulutuspäälliköt voisivat käyttää aineistoa oppilaiden jatkokoulutuksessa sekä lupakirjahyppääjien kertauskoulutuksessa. Joka tapauksessa voidaan todeta, että sekä meillä että muualla tulisi tehostaa tandem-kaluston käyttöönottokoulutusta pikaisesti sekä pakkaamisen että hyppyyn liittyvien toimintojen osalta. Samoin tulisi paneutua talviaikaiseen hyppyvaatetukseen.

ravarjon laukaisematta jättämisen johtuneen myöskin paksusta vaatetuksesta, joka on haitannut kahvan etsimistä. (Lähde: "Parachutist" heinäkuu 1983).

3. Suomessa alle sadan hypyn kokemuksen omaava hyppääjä joutui relatiivihypyn päätteeksi väistämään toista hyppääjää ja liukumaan n. 550 m:n korkeuteen. Hänelle vierasta hyppyvarusteista johtuen hän ei saanut päävarjon apuvarjoa taskustaan heti ulos, jonka takia hän avasi varavarjonsa 450 m:n korkeudessa. Syynä pidettiin mm. outoja varusteita. (Lähde: Mikko Närhen/LUKT yhteenvetoja vaaratilanneraporteista v. -83).

4. Suomessa hyppääjä ei saanut lukuisista yrityksistään huolimatta päävarjon apuvarjoa ulos taskustaan, koska apuvarjon laukaisukahva oli työntynyt taskun sisälle. Ilman hansikkaita olisi laukaisuputken esiin kaivaminen kertomuksen mukaan varmasti onnistunut. Hyppääjä avasi varavarjonsa (muun ohella hansikkaiden laatu). (Lähde: Mikko Närhen/LUKT yhteenveto vaaratilanneraporteista v. -83).

Laukaisukahvan löytymättä jääminen

1. Yhdysvalloissa alle sadan hypyn kokemuksen omaava hyppääjä oli relatiivihypyn päätteeksi tehnyt useita yrityksiä laukaistakseen päävarjon apuvarjon, jonka jälkeen hän avasi varavarjonsa n. 150 jalan korkeudessa. Varavarjo ei ehtinyt täysin kehittyä ja hyppääjä sai maahan törmäyksessä surmansa. Hyppääjällä oli ainoastaan 2-3 hypyn kokemus käsin heitettävän apuvarjon laukaisujärjestelmästä. Yhteenvedossa epäillään, että hän ei löytänyt apuvarjon laukaisukahvaa ja yritti etsiä sitä liian pitkään ennen varavarjon laukaisua. (Lähde: "Parachutist" huhtikuu -83).

2. Yhdysvalloissa alle 40 hypyn kokemuksen omaava hyppääjä oli suorittamassa relatiivihyppyä. Kuvio oli puretu vasta 2000 jalan korkeudessa. Hyppääjä oli tullut vakaassa asennossa n. 200 jalkaan saakka, jonka jälkeen oli havaittu varavarjon laukeaminen. Varavarjo ei kuitenkaan ollut ehtinut aueta ja hyppääjä oli saanut surmansa maahan törmäämisestä. Varusteiden tarkastuksessa oli todettu että hyppääjä oli ilmeisesti laukaissut päävarjon irtipäästökahvan päävarjon laukaisukahvan asemasta. Edellisen lisäksi syiksi todettiin hyppääjän ensimmäinen relatiivihyppy, jonka purkaminen tapahtui liian matalalla, ja samalla ajankulun tajuamisen menettäminen. (Lähde: "Parachutist" maaliskuu -83).

3. Yhdysvalloissa 55 hypyn kokemuksen omaava hyppääjä oli lainannut hyppyvarusteensa ja avannut laukaisukorkeudessa päävarjon irtipäästöjärjestelmän päävarjon apuvarjon laukaisemisen asemasta. Tämän jälkeen hän oli laukaissut päävarjon apuvar-

jon, jolloin päävarjo irtaantui valjaista. Hyppääjä ei ollut enää laukaissut varavarjoaan ja kuoli maahan törmäämisestä. Tämä oli ollut kymmenes hyppy tandem-reppujärjestelmällä, jolla päävarjon kupua ei laukaista kahvasta kuten useimmilla oppilasvarjoilla, vaan apuvarjo laukaisukahvasta ulos vetämällä. Yhteenvedossa todetaan, että viime vuosina on sattunut useita kuolemantapauksia sen takia, että hyppääjät ovat käyttäessään heille uuden tyyppisiä varusteita yrittäneet laukaista varjonsa vetämällä kuvun irtipäästökahvasta. (Lähde: "Parachutist" heinäkuu -83).

4. Suomessa 164 hypyn kokemuksen omaava hyppääjä etsi päävarjon kahvaa vanhasta tutusta paikasta. Kahvaa ei kuitenkaan löytynyt, jolloin hyppääjä muisti käyttävänsä lainavarusteita. Etsittyään turhaan päävarjon apuvarjon laukaisukahvaa hyppääjä avasi varavarjonsa n. 450 m:n korkeudessa. (Lähde: Mikko Närhen/LUKT yhteenveto vaaratilanneraporteista).

Yhteenveto

Tutkituista onnettomuus- ja vaaratilanneyhteenvetoista voidaan todeta, että:

— päävarjon apuvarjo voidaan pakata siten, että se lukkiutuu taskuunsa etenkin silloin, kun vedon suunta on epäedullinen

— kokemattomuus ts. vähäinen hyppymäärä yleensä sekä kokemattomuus kysyisensä kalustolla lisää virheetoimintojen määrää

— kun edelliseen kohtaan lisätään vaativa suorite ennen varjon laukaisua, esim. relatiiviharjoitus, virheetoimintojen määrä saattaa lisääntyä

— kaluston huolimaton pakkaus on lisännyt onnettomuuden riskiä

— lainavarusteet ovat lisänneet riskiä

— kalustotyyppistä toiseen siirtyminen vaatii riittävää perehtymistä ja koulutusta ml. maassa tapahtuva toimenpiteiden harjoittelu ennen hyppyä

— kahvalaukaisu ja käsin päästettävä apuvarjo ovat myöskin toiminnallisesti kaksi eri asiaa

— päävarjon laukaisu, kuvun irtipäästölaukaisu ja varavarjon laukaisu on aina kerrattava ennen hyppyä. Viimeinen kertausta tapahtuu koneessa viemällä kädet ao. kahvoille, jolloin samalla tarkastetaan, että kahvat ovat asianmukaisesti paikallaan.

— hyppyvaatetukseen kylmällä säällä on kiinnitettävä erityistä huomiota. Liian ohut vaatetus tekee kohmeiseksi erityisesti kädet. Liian paksu vaatetus saattaa myöskin estää toimintoja, erityisesti laukaisujärjestelmien käsittelyn, samoin kömpelöt hansikkaat estävät toimintoja erityisesti pakkotilanteissa.

— pakkotilanteissa on aina huomioitava ajan kulku ja korkeuden menetys. Varavarjon laukaisu ennen maahan törmäämistä ei riitä. Varavarjo vaatii myös riittävän ajan ml. korkeuden menetys kehittyäkseen auki.

Hannu Laitinen

Selityksiä epäonnistuneen RW-hypyn jälkeen

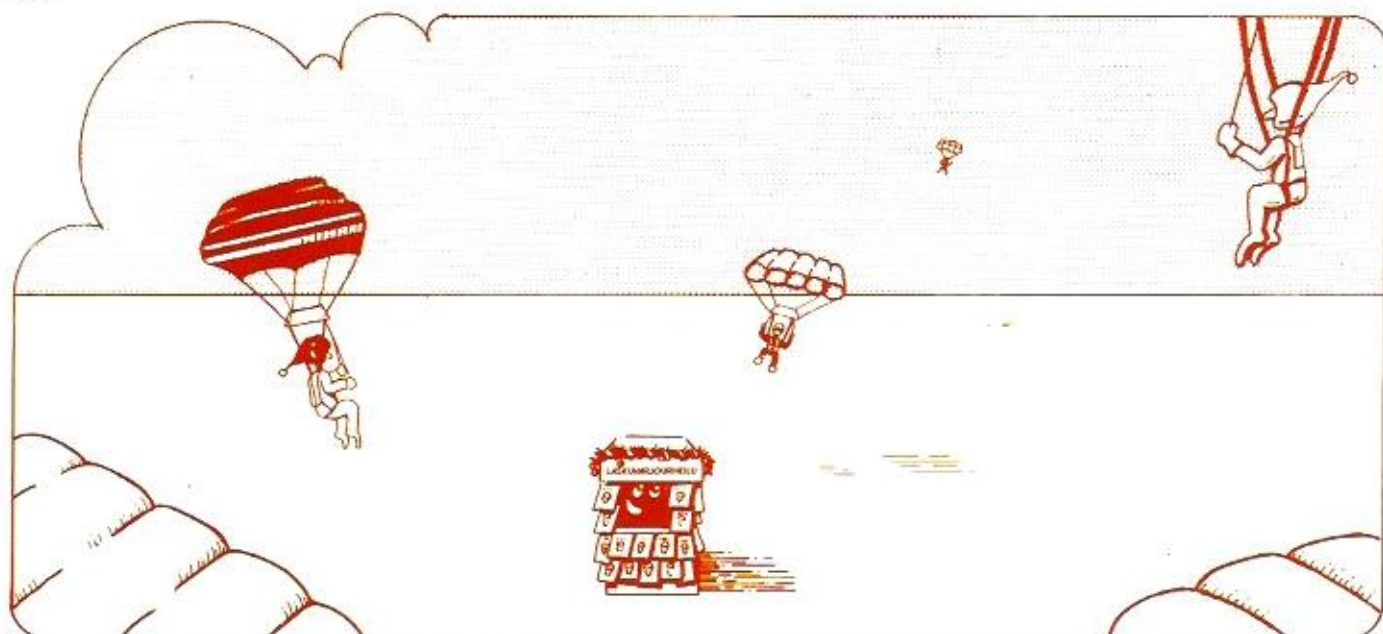
Hän päästi irti
Hän ei päästännyt sisään
Hän päästi sisään liian aikaisin
Hän varasti varusteeni
Hän roikkui minussa lähdössä
Joku iskeytyi selkääni
Minut työnnettiin ovea päin
Joku meni paikalleni
Kuvio pyöri
Pohja liukui
Kuvio putosi liian hiljaa/kovaa
Joku heilautti sitä juuri kun olin tulossa
Kameramies tuli tielleni
Lähtö epäonnistui
Osuin oveen lähdössä
Eksyin pilveen
Liukastuin lähdössä
Minulla on krapula
Minulla oli muistikatkos
Pelkäsin

Aurinko osui silmiini
Kadotin piilolinssini
Unohtin paikkani
Minulla oli happivajausta
Nenäni on tukossa
Odotin muita
Takaa on hausempi lähestyä
Tein sen tarkoituksella
Yritin jotain uutta
Olen törppö
En tiennyt sääntöjä
Leikin valokuvaajaa
En saa harjoitella tarpeeksi
Olen lihonut
Kätteni jäätyivät
Hyppylinja oli huono
En kuullut lähtölaskentaa
Emme saaneet tarpeeksi korkeutta
Ovi on liian pieni/iso
Musiikki soi liian lujaa

Sekä yleiset kommentit

Pääsin sisään, pääsinhän?
No, sehän oli vain harjoitushyppy
Mutta onko hän sataprosenttisen varma hyppääjä
En laittaisi häntä myöhemmäksi kuin neljänneksi
En ole hypännyt aikoihin mutta hyppäsin hienosti...

Kukaan ei ole idioottivarma
Noin sitä ei tehdä jenkeissä
Olisit hyvä jos hyppäisit armeijassa
Kuka katsoi hypypaikan
Ammu itsesi, mitä pikemmin sitä parempi

**MUISTITHAN TILATA LASKUVARJOURHEILUN!
— ALAN AINOAN KOTIMAISEN —**

Laskuvarjourheilu-lehti, PL 653, SF-00101 Helsinki 10
Ps-tili 427602-1, Vuosikerta mk 40,00

Laskuvarjohyppyjen Suomen ennätykset

Henkilökohtainen tarkkuus

Yleinen luokka: 5 x 0,00 m + 0,01 m, 7.9.1984 Vichy, Olavi Kilpinen

Naiset: 3 x 0,00 m + 0,13 m, 12.7.1984 Jyväskylä, Virpi Tajja

Taitohyppy

Yleinen luokka: — ei ennätyksiä

Naiset: 9.47., 8.7.1983 Utti, Anne Louhimo

Suurin muodostelma

Yleinen luokka: 30 henkilöä, 22.7.1984 Utti

Jari Holopainen	Jouko Hoviniemi
Pentti Selenius	Ari Kousa
Henri Pohjolainen	Johanna Vuorio
Sari-Anna Pakarinen	Hannu Havia
Kari Koivuranta	Matti Veikkola
Raimo Kempainen	Merja Kempainen
Jukka Saarensilta	Petri Ahola
Esa Nykänen	Esa Mikkonen
Mika Ekström	Tero Toukonen
Timo Rantala	Jukka Autti

Mauri Hartikainen
Matti Karjalainen
Petri Mäkinen
Raimo Rohkimainen
Olavi Kilpinen
Raimo Ahola
Päivi Lappalainen
Auli Myllymäki
Anne Louhimo
Anssi Horppu

Naiset: 11 henkilöä, 29.7.1983 Oulunsalo

Liisa Pesonen	Maarit Lehtonen
Päivi Lappalainen	Sari-Anna Pakarinen
Johanna Vuorio	Merja Linna
Meri Kopra	Marinka Laine

Anna-Liisa Rahkamaa
Sirpa Karhu
Auli Myllymäki

Pisin sekvenssi

4-hengen:

Yleinen luokka: 9 muodostelmaa, 29.7.1984 Utti

Hannu Havia	Petri Mäkinen
Sari-Anna Pakarinen	Johanna Vuorio

Naiset:

— no record

8-hengen:

Yleinen luokka: 8 muodostelmaa, 29.7.1984 Utti

Hannu Havia	Kari Koivuranta
Petri Mäkinen	Raimo Rohkimainen
Sari-Anna Pakarinen	Matti Veikkola
Anna-Maija Rahkamaa	Johanna Vuorio

Neljän kuvun kierto

Yleinen luokka: 5 muodostelmaa, 27.7.1984 Utti

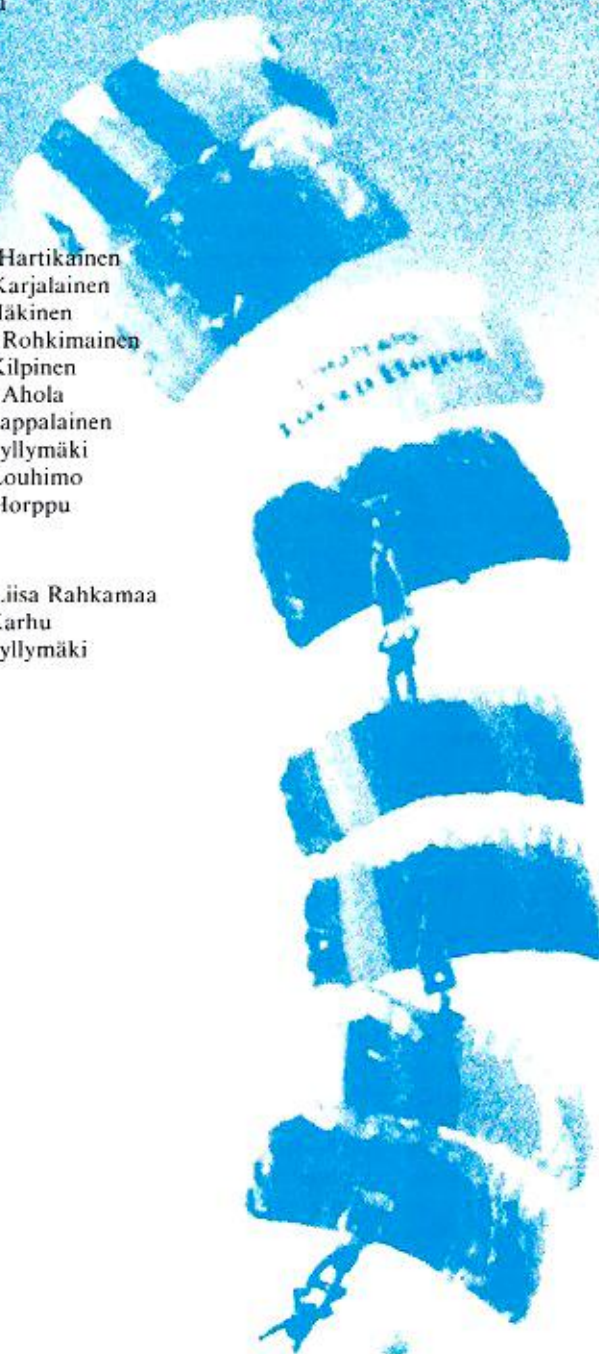
Mika Ekström	Timo Rantala
Jukka Saarensilta	Tero Toukonen

Naiset: — ei ennätystä

Suurin kupumuodostelma

Yleinen luokka: 6 hengen, 30.7.1983 Oulunsalo

Mika Ekström	Kari Niemi	Jarmo Vuorio
Mauri Hartikainen	Hannu Leskinen	Matti Karjalainen

TURVALLISUUSTIEDOTE

1. Sisäpussi-pakkolaukaisujärjestelmän varmistussidos

Tanskalaisen Scanpara-toiminnan valmistamaa sisäpussi-pakkolaukaisujärjestelmää käytettäessä on esiintynyt vaaratilanne, jossa päävarjon

reppu avautui hyppääjän ollessa vielä koneessa kiinni (siipituessa).

Kyseisessä repputyypissä ei ole minkäänlaista varmistussidosta tai muuta järjestelmää ehkäisemässä repun tahatonta avautumista. Reppu on suljettu laukaisuhintaan tehtävällä lenkillä, joka on pujo-

tettu repun joustokartion läpi. Hihnalenkissä ei ole mitään varmistusta, joten se voi helposti luiskahtaa ulos joustokartiosta jo muutaman kilopondin vetovoimalla.

Em. tyyppistä reppujärjestelmää ei pidä käyttää, ennenkuin siihen on asennettu sellainen repun sulkemista var-

mistava järjestelmä, joka ehkäisee tahatonta repun aukeamista esimerkiksi hankauksesta koneesta tai oppilaan valmistautuessa hyppyyn.

Ilmailuhallitus julkaisee lähitulevaisuudessa muutosmääräyksen em. asiasta.

2. 3-rengas-olkalukkojen vaijerin/suojaputken oikea pujotus

Eräissä kokeiluissa on käynyt ilmi, että ainakin joissakin reppu/valjastyypeissä (esim. System-tandem) saattaa väärin pujotettu irrotusvaijerin suojaputki kääntyä pääkuvun irtipäästön jälkeen varavarjon kahvan päälle kuvan 1. osoittamalla tavalla. Tämä saattaa aiheuttaa tilanteen, jossa hyppääjä vetää vahingossa yhtä aikaa sekä varavarjon kahvasta että irrotusvaijerin suojaputkesta.

Tehdyissä kokeiluissa todettiin myös, että kyseistä virhettä ei huomaa kovin helposti, ei katsomalla eikä käsituntumalla. Tällöin saattaa hyppääjälle syntyä virheellinen vaikutelma, että laukaisukahva on juuttunut kiinni.

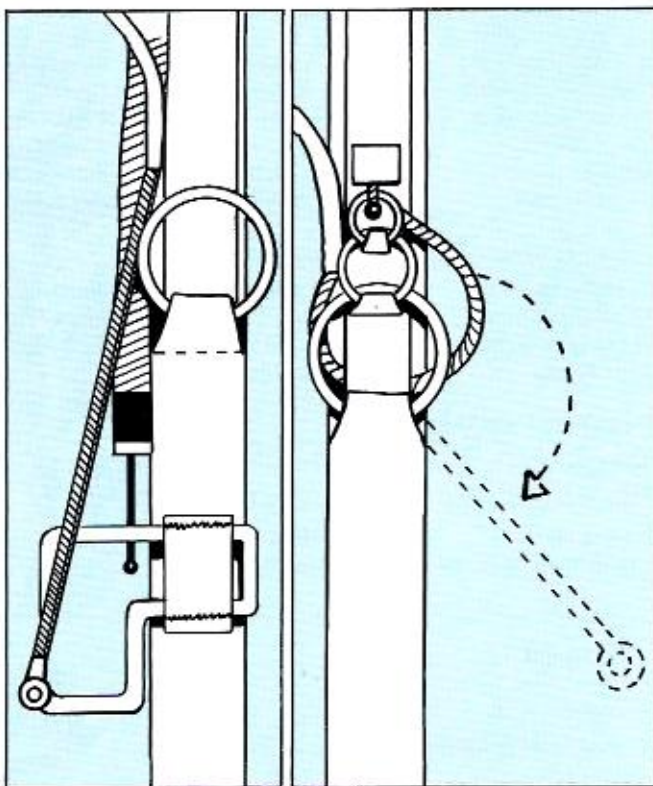
Yllä esitetyn virheen ehkäisemiseksi kehoitetaan kaikkia 3-rengasolkalukkojen käyttäjiä suorittamaan ennen seu-

raavaa hyppyä seuraavat tarkastustoimenpiteet ja tarvittaessa muutokset:

— Tarkista reppu/valjasjärjestelmän käsikirjasta suojaputken ja irrotusvaijerin oikea pujotus ja tarvittaessa korjaa pujotus käsikirjan mukaiseksi.

— Ellei käsikirjassa ole mainintaa suojaputken pujotuksesta, tarkasta mihin vaijerin suojaputki asettuu päävarjon kanto-ohjain irrotuksen jälkeen. Jos se tulee lähelle varavarjon kahvaa, on se huomioitava putken pujotuksessa ja/tai päävarjon irrotus/varavarjon aukaisumenetelmissä.

— Tavallisin putken oikea pujotustapa on *varavarjon kanto-ohjan alta*. Tällöin putken pää asettuu pääkuvun irrotuksen jälkeen useimmissa varjotyypeissä riittävän kauas varavarjon kahvasta, jolloin edellä kerrottu mahdollisuus tarttua putkeen kahvasta vedon yhteydessä oleellisesti pienenee. System-tandemissa putki asettuu irrotuksen jälkeen kuvan 2 mukaisesti.

Kuva 1. rengas piirretty selvyden vuoksi ylös.

Kuva 2. varavarjon kanto-ohjan, jonka alta suojaputki on yleensä pujotettava.

3. Varavarjon kahvan virheellinen sijoitus

Lähde:

British Parachute Association Safety Notice (The Sport Parachutist August 1984)

Englannissa sattui kesäkuussa -84 laskuvarjo-onnettomuus, jossa menehtyi kokenut hyppääjä.

Onnettomuutta tutkittaessa todettiin, että varavarjon kahva oli sijoitettu aivan 3-rengasolkalukkojen alapuolelle siten, että pääkuvun irrotuksen jälkeen suurin rengas kääntyi alas osittain varavarjon kahvan päälle viereisen kuvan osoittamalla tavalla. Tämän tilanteen seurauksena hyppääjän oli mahdollista pujottaa sormensa tai peukalonsa paitsi

varavarjon kahvasta, *samalla myös olkalukon isosta renkaasta läpi*. Tällöin hyppääjälle on saattanut syntyä virheellinen vaikutelma, että kahva on juuttunut kiinni.

Mikäli varjokalustostasi löytyy yllä kuvatulla tavalla sijoitettu laukaisukahva, ei varjolla ole syytä hypätä ennenkuin virhe on korjattu. Kahvan virheellisen sijoituksen il-

metessä on syytä ottaa yhteyttä lähimpään laskuvarjokorjaamoon tai -huoltoyritykseen vian korjaamiseksi.

Todettakoon, että saaduista tiedoista ei ilmennyt mitään kalustotyyppiä tapauksessa oli käytetty.

4. Kahvataskun kiinnitys

Tanskalainen Scanpara-toiminnan ja mahdollisesti myös eräiden muiden valmistajien itselaukaisureppu/valjasjärjestelmien kahvataskut ovat suunnitellut kiinnitettäväksi tarran avulla valjashihnan ympärille.

Tällaista hyvän laskuvarjon valmistuskäytännön vastaista kiinnitystapaa ei voi pitää hyväksyttävänä, sillä huonosti paikalleen asennettuna tai jos tarrat ovat kuluneet, voi tasku yhdessä laukaisuvaijerin

suojauputken kanssa irrota valjaista. Tällä voi olla useita, hyppääjän kannalta vaarallisia seurauksia:

— Kahvan vetäminen ulos kahvataskusta ja varjon laukaisu saattaa olla vaikeaa, jos kahvatasku ja siihen kiinnitetty laukaisuvaijerin suojauputki ovat irronneet valjaista.

— Huolimattomasti suoritetussa laukaisurytyksessä saattaa kahva luiskahtaa kädestä ja kahvatasku laukaisun yhteydessä irrota valjaista. Tällöin ilmavirta saattaa painaa kahvan tavoittamattomiin, esimerkiksi hyppääjän selän

taakse. Tämän tapainen irronneen kahvan joutuminen hyppääjän selän taakse näytteli merkittävää osaa Suomessa 29.9.1968 sattuneessa, kuolemaan johtaneessa laskuvarjonnettomuudessa.

— Kahvatasku saattaa irrota paikaltaan valjashihnasta myös muulloin, kuin laukaisurytyksen yhteydessä. Tällaisia tilanteita voivat olla mm. uloshyppy, liikkuminen koneessa, törmäminen vapaassa pudotuksessa, jnc. Myös tällöin voi syntyä vaikeuksia löytää kahva.

Ellei kahvatasku ole asian-

mukaisesti kiinnitetty, ei varjolla ole syytä hypätä ennen virheen korjaamista.

Ilmailuhallitus julkaisee lähitulevaisuudessa muutosmääräyksen koskien laukaisukahvan ja siihen liittyvien osien kiinnitystä.

Tietoja kahvajärjestelmien hyvän laskuvarjotavan mukaisista kiinnityksistä on Dan Poynterin The Parachute Manual'in (toinen painos) kohdissa 7.62 ja 7.63.

5. Laukaisuhinnan pituus

On todettu, että jotkut kerhot käyttävät liian lyhyitä laukaisuhihnoja pakkolaukaisujärjestelmissään. Erityisesti sisäpussijärjestelmää käytettäessä liian lyhyt hihna saattaa aiheuttaa vakavan vaaratilanteen, jossa laskuvarjo voi takerua kehittyessään koneen peräsiimiin tai muihin ulokkeisiin.

Sisäpussijärjestelmän turvallisuuden kannalta tärkeät periaatteet ovat samat, jotka on aiemmin julkaistu Erkki Vaara Ky:n ja Laskuvarjotarkkivä Ky:n sisäpussijärjestelmän käyttöohjeissa ja Laskuvarjourheilussa 1/81:

— koneen lentonopeuden on oltava mahdollisimman pieni, kuitenkin säilytettävä turvallinen marginaali sakkausnopeuteen

— koneessa ei saa käyttää suurta moottoritchoa hyppy-

hetkellä

— laukaisuhinnan on oltava kysciseen koneyksilöön sopivan mittainen

”Sopivan mittainen” on hihna joka on mahdollisimman pitkä, mutta ei kuitenkaan ulotu koneen liikkuviin ohjainpintoihin. Tämän määritelmän mukaan sisäpussi voi ulottua korkeusvakaajan alle, mutta ei liikkuviin peräsinpintoihin, milloin on kyseessä ”tavanomainen” peräsinrakenne. Konetyypeissä, joissa

on ns. pendeliperäsin (koko korkeusvakaaja liikkuu; esim. Cherokee Six), ei hihna/sisäpussi saa ulottua peräsiimeen. Hihnan pituutta määriteltäessä on muistettava huomioida myös sisäpussin ja sen osien (esim. sulkijalappu) pituus.

Hihnan pituus on konekohdainen, sillä saman tyyppisissäkin lentokoneissa saattaa koukkujen kiinnikkeen paikassa olla suuriakin eroja.

PÄTKELMÄ

Ensimmäinen varjoton hyppy

Jim Tyler oli ehkä ensimmäinen, joka hyppäsi lentokoneesta ilman laskuvarjoa ja laskeutui turvallisesti jonkun toisen alla. Mutta hän ei ollut ensimmäinen, joka teki varjotoman hypyn.

Useimmat hyppääjät tuntevat hyppääjän nimeltä *Rod Pask*, joka teki samankaltaisen hypyn jo vuonna 1965. Hän vastaanotti laskuvarjon vapaassa pudotuksessa Bod Allenilta ja laskeutui sillä.

Mutta harvat tuntevat *Nick Alkemaden*, ensimmäisen, jo-

ka teki hypyn ilman laskuvarjoa — ja laskeutui turvallisesti ilman sitä.

Alkemade ei ollut hyppääjä kun hän teki hypynsä. Silloin ei vielä ollut tällaista urheilua. Hän oli lentokersantti RAF:ssa, taka-ampujana AVRO Lancaster pommittajassa.

Yöllä 23.3.1944 Berliinin yläpommituslennolta palatesaan, Alkemaden Lancasteria vastaan hyökkäsi saksalainen Jungers JU-88. Kone alkoi liekhtiä. Liekkien takia Alkemade, joka oli takana ampujan kopissa, joutui erilleen muusta miehistöstä ja laskuvarjostaan (jota säilytettiin kopin ahtauden takia käytävällä). Kuvitellessaan nopeaa kuolemaa verrattuna hitaa-

seen ja kivuliaaseen, Alkemade työnsi itsensä kopista ulos aivan kuin syvänmeren sukeltaja vencesstä.

Pudotessaan pimeyteen 5500 metristä, tunsikin Alkemade itsensä helpottuneeksi päästessään pakoon liekehtivästä koneesta. Hän alistui lähellä olevaan kuolemaan. Seuraavat puolitoista minuuttia hän vietti tikkausasennossa. Alkemaden rentoutunut vartalo hakeutui luonnollisesti tähän asentoon ja hänelle tuli mieleen, että vapaapudotus ei ollut kovinkaan epämukavaa.

Seuraava asia minkä Alkemade muisti oli se, että hän makasi mäntymetsässä katsoen tähtitaivaalle. Aluksi Alkemade kieltäytyi uskomasta

olevansa hengissä. Käsiään ja jalkojaan hieman liikuttuaan hän havaitsi että ei ole pelkästään hengissä, vaan myös fyysisesti aivan kunnossa.

Hän ei noussut ylös aivan heti, vaan sensijaan päätti polttaa savukkeen — tuumien hyvää onneaan. Katsoen ylös puihin hän mietti mitä oli tapahtunut.

Männnyt olivat hidastaneet hänen putoamistaan olennaisesti. Niiden joustavat oksat vastustivat mutta taipuivat hänen pudotessaan niiden läpi. Paksu lumikerros maassa oli päättänyt työn — melkein. Kun Alkemade vihdoin nousi ylös, hän huomasi että toinen jalka ei kantanut hänen pai-

PÄTKELMÄ

noaan. Se oli murtunut alaslaskussa.

Hyvä onni melkein kääntyi onnettomuudeksi kun saksalaiset saivat hänet kiinni lyhyen ajan kuluttua. Gestapon upseerit kuulustelivat Alkemadea pitkään. He yksinkertaisesti kieltäytyivät uskomaasta hänen tarinaansa. Gestapo luuli Alkemadea vakoilijaksi. Vasta kun valjaissa oleva viilekkeiden kiinnitys huomattiin olevan rikkoutumaton, alkoivat brittiläisen lentomiehen kiinniottajat hyväksyä

hänen kertomuksensa 5500 metrin varjottomasta hypystä. 4 päivää myöhemmin tarina varmistettiin kun saksalaiset viranomaiset löysivät tuhoutuneesta Lancasterista hilttyneen laskuvarjon jäännökset.

Nick Alkemade ei hyppää nykyään. Ei sillä kai ole väliäkään. Hän on täysin tyytyväinen istuessaan kotona keinu-tuolissa muistellen koneita, joita hän tulitti... ja konetta, josta hän hyppääsi.

Historiaa tutki syyskuun 1984 SKYDIVINGistä

Timo Rantala

Manulla 1000 täynnä

Mauno Räsänen suoritti 1000 laskuvarjohyppynsä 26.8. 1984. Paikka oli Turun lentokenttä ja todistajina suuri joukko turkulaisia parailijoita.

Muualla Suomessa näitä vähintään 1000 hypyn veteraaneja taitaa olla jo aika lailla, mutta Manu on ensimmäinen TLU:n hyppääjä, joka on yltänyt tuohon kunnioitettavaan hypymäärään. Onnea! Merkkitaiputuman jälkeen juotiin kentällä samppakaljaa, kuten hyviin tapoihin kuuluu.

Manu aloitti hyppäämisen v. 1969 Kuopiossa, mistä ymmärsi kuitenkin siirtyä Turkuun jo 1970-luvun alussa. Jos Manu samaa tahtia jaksaa

edelleen hypätä, niin v. 1999 on sitten vuorossa 2000:n hypyn juhlinta.

Kisajärjestäjiä etsitään

Tämän kirjoitushetkellä (2. 11.) ei vuoden -85 SM-kisoja koskevia päätöksiä ole vielä tehty. Konventionaalaisia kilpailuja on hakenut yksi kerho, toisen vielä "jähkaillessa" haakeako eli ei.

Yksi kerho on hakenut CRW-SM-kisoja.

RW-SM järjestäjän löytäminen tuntuu olevan kiven alla. Josko sellaisesta kiinnostuneita löytyy? Jos, ottakaa kiireesti yhteyttä LuKT:n kilpailukomitean puheenjohtaja Esa Huusariin (951-18 892 k.)

CRW-onnettomuus

Kolme hyppääjää sai surmansa elokuussa USA:ssa näytöshypyllä epäonnistuneen kupu RW hypyn jälkeen.

Onnettomuudesta otetusta videonauhasta kävi selville että hyppääjät olivat juuri kääntäneet triplane-kuvion vastatuuleen n. 120 m korkeudessa kun keskimmäisen hyppääjän kupu kietoutui ylimmän hyppääjän ympärille aiheuttaen myös ylimmän kuvun tukeutumisen. Molemmat hyppääjät putosivat alimman kuvun läpi jolloin pohjamies teki cutawayn ehtimättä kuitenkaan saada varavarjoaan auki. Toisiinsa kietoutuneet hyppääjät putosivat sotkeutuneina maahan asti saaden surmansa.

Kyseinen hyppy sai laajaa huomiota tiedotusvälineissä ympäri maailmaa.

Uusi huoltoyritys

Erkki Vaara Ky on lopettanut toimintansa. Huhun mukaan myöskin "Kitu" Toivosen Laskuvarjotarvike Ky Tampereella on lopettelemassa korjaamoluovan umpeutuessa vuoden lopulla.

Erkki Vaara Ky:n tarkastajana toiminut Tuure Helo on saanut ilmailuhallitukselta toimiluvan uudelle huoltoyritykselleen. Yritys löytyy Erkki Vaara Ky:n tiloista.

Laskuvarjohuolto ja korjaus
puh. 941-751 365 t.

Tuure Helo 941-14 744 k.

Elementtitie 6

41160 Tikkakoski

Tarkennuksia uusiin LSKV-määräyksiin

LuKT on esittänyt ilmailuhallitukselle toukokuussa -84 voimaan astuneiden laskuvarjojen korjausta ja luettelointia koskevien ilmailumääräysten

AIR M10-1 ja AIR M10-2 muuttamista.

Luettelointia koskevaan määräykseen esitettiin täsmennyksiä varavarjon ("banaanilaukku") kanssa kelpaavien valjaiden merkitsemisestä varjokirjaan siten, että merkinnät yksinkertaistuisivat ja päällekkäiset merkinnät poistuisivat.

Varjojen korjausta ja tarkastusta koskevaan määräykseen on esitetty yhden sanan lisäystä. LuKT esitti että varavarjon tarkastuksen, kun sitä on käytetty hypyllä, voisi suorittaa kalustomestarin, huoltoyrityksen ja korjaamon lisäksi myös lupakirjahyppääjä. Aiempi vaatimus vähintään kalustomestarisaisesta tarkastuksesta on osoittautunut käytännössä jokseenkin mahdottomaksi kalustomestarien vähäisestä määrästä johtuen. Kalustomestareita on toistaiseksi vain joka toisessa laskuvarjotoimintaa harjoittavassa kerhossa.

Ilmailuhallituksesta saadun tiedon mukaan ilmailuhallitus on hyväksynyt LuKT:n esityksen ja määräykset uusitaan esitetyllä tavalla.

Muutosmääräys WARP III:een

Ilmailuhallituksessa on työn alla muutosmääräys, joka edellyttää Warp III:n varavarjon laukaisuvaijerin suojaputken siirtämistä repun puolelta. Suojaputken pää on niin lähellä ensimmäistä sokkaa, että sokan paksumuus osuu putken suuhun ennen sokan luistamista ulos narukartiosta. Muutosmääräys tulee sisältämään valmistajan ohjeet muutostyön suorituksesta. Työn saavat tehdä huoltoyritykset tai laskuvarjokorjaamot.

Vika aiheuttaa varavarjon aukaisuun vaadittavan voiman kasvamisen. Saman tyyppinen vika saattaa löytyä myös muissakin tandemissa. Ennen seuraavaa hyppyä on syytä tarkastaa asia. Jos vikaa löytyy, on apua haettava lähimmältä huoltoyritykseltä

PÄTKELMÄ

(jos vika löytyi varavarjosta) tai korjaamolta.

Hyppy Eiffeltornista

Amerikkalainen hyppääjä B.J. Worth suoritti hypyn Eiffel tornista Pariisissa osana kohtausta, joka kuuluu uuteen James Bond filmiin "A View to a Kill". B.J. joka on ottanut osaa myös moniin aikaisempiin Bond elokuviin suoritti tätä hyppeä varten 21 harjoitushyppyä ilmapallosta. B.J. esittää elokuvassa ranskalaista, jota Bond ajaa takaa torniin. Bondin kynsistä pääseminen onnistuu vain hyppäämällä. Vapaan putoamisen aika oli kolme sekuntia. Hyppy ei ollut lajissaan ensimmäinen Eiffelistä vaan sieltä on hypitty suht koht tiheään jo 20-luvulla.

Tandem hypylä sattunutta

Tandem hyppääminen jossa kaksi ihmistä on kiinnitettyänsä samoihin valjaisiin on tullut USA:ssa melko suosituksi.

Myös ensimmäiset vajaa-toiminat ovat tulleet päivänvaloon. Tapauksia on tietävästi vasta kolme.

Bill Morrisey niminen hypääjä oli suorittamassa hyppeä matkustajan kanssa, kun hän joutui turvautumaan varavarjoon.

Varavarjona oli 300 ft patjavarvarjo Wizard. Kuvunpäästö onnistui hyvin, mutta laskeutuminen oli melko kova. Hypyn jälkeen varavarjoksi vaihdettiin 370 ft Mighty Mak patjavarvarjo.

Toisessa tapauksessa laskeutuminen patjavarvarjolla oli suhteellisen rauhallinen.

Kolmannessa tapauksessa mukana oli Bill Booth kolmi-rengasolkalukkojen kehittäjä sekä Relative Workshopin toimitusjohtaja.

Varavarjokeikka oli Boothin hyppeuran (2500 hyppeä) ensimmäinen. Suunnittelija sai näin henkilökohtaisesti testata oman virtelmänsä.

Boothin matkustajana oli kaatumatautia sairastava tyttö. Aukaisun jälkeen tyttö sanoi kuvun näyttävän hienolta huolimatta siitä, että siinä oli slideri ylhäällä. Usean sekunnin aikana jona Booth yritti kovasti saada slideria alas tyttö totesi rauhallisesti: "Olet hirveän hiljainen onko jotain vinossa?"

"Pelkäänpä että on." Booth sanoi. "Lähdemme kohta uudelleen vapaaseen".

"Hienoa" tyttö vastasi.

Useita sekunteja myöhemmin kun varavarjo oli auki kuului hiljainen kysymys: "Onko tämä kupu parempi?"

"Luojan kiitos, kyllä on."

"No, rauhoitu sitten." tyttö totesi.

Freak Brother Convention

Tämänvuotisissa Freak Brother Conventionissa, Frepotissa, USA:ssa oli osanottajia yli 1500 hyppeääjää. Lienee ennätys alallaan. Näissä elokuun 7-13 päivinä pidetyissä kisoissa oli viisi DC-3:sta kaksi Twin Otteria ja lentoja tuli yhteensä 327.

— Yli 10000 hyppeä suoritettiin.

— Parhaimmillaan oli ilmassa vapaassa yli 200 hyppeääjää.

— Osanottajia oli 50 osavaltioista ja 18 maasta. Kisat kestivät viikon.

Rakenna oma kupu

Yksi mielenkiintoisimmista ilmiöistä amerikkalaisilla varjomarkkinoilla on yhtiö, joka myy ohjeita oman kuvun ompelemiseksi. USA:n määräykset vaativat että valjaiden/reppujen sekä varavarjojen tulee olla TSO:n hyväksymiä. Päävarjoista ei puhuta mitään.

Yhtiön filosofiaan kuuluu seuraavaa: Jos aiot rakentaa oman kuvun et tarvitse siihen valtavia konehankintoja. Eihän ruokien tuomiseksi kotiinkaan tarvita kuorma-autoa.

Samoin ompeleminen ei vaadi sen kummempia taitoja. Jos kaikki teollisuusomelijat olisivat jotain erityislahjak-

kuuksia niin miksi he ovat kaikkein alhaisimmin palkatuissa tehtävissä.

Siitä vaan kupua tekemään ken uskoo.

Kupu RW-ME

21-miehen kupu RW muodostelma, joka tehtiin Australiassa aikaisemmin tänä vuonna ei ehkä olekaan uusi ME. Muodostelma oli kasassa vain 18 sekuntia 20 vaaditun sijasta. Vaikka 20 sekunnin sääntö poistettiin vuoden alussa, (ennen ennätystä) astuu se voimaan vasta vuonna 1985.

Turkuun oppilastandemit

Turun Laskuvarjo-urheilijojen (kuten kai monen muunkin kerhon) oppilaskalusto on ajan hampaan jo pahoin nakkertamaa ylijäämääkamaa. Uuden kaluston hankkimista on suunniteltu jo kauan, mutta aina on rahat tarvittu johonkin muuhun. Joskus on joku marka jouduttu laittamaan jopa koneremontteihin. Keväällä johtokunta kuitenkin teki periaatepäätöksen uuden oppilaskaluston hankkimisesta, ja pienen harkinnan jälkeen päädyttiin tandemihin. Kesän aikana ajatusta kypsyttiin, ja alkusyksystä ryhdyttiin tosi toimiin. Kalustohankin-

taa ei oltu huomioitu kerhon budjetissa, ja niinpä kutsuttiin yhdistyksen ylimääräinen kokous koolle antamaan siunauksensa johtokunnan suunnitelmille.

Eri vaihtoehtojen vertailussa katsottiin englantilaiset Chaserit soveliaimmiksi (= halvimmiksi) ja niin tilattiin yksi kappale tandemia näyttile. Näytetandem tuli, ja sitä ihmeteltiin porukalla. Isommin ei kellään ollut huomauttamista, joten ei muuta kuin lopullinen tilaus vetämään, ja nyt odotellaan tammikuun loppupuolta 1985, jolloin loppujen yhdeksän tandemien pitäisi saapua maahan.

Uutta tandemia pyritään syksyn aikana vielä koehyppäämään lupakirjahyppääjien toimesta, ja talviseisokin aikana kurssitetaan kerhon kaikki oppilaat käyttämään uusia varusteita.

Kristian Enkvist on luvannut kirjoittaa laskuvarjo-urheiluun perusteellisen jutun uusista tandemista heti, kun niistä on saatu hieman käyttökokemuksia.

Jos jossain muussa kerhossa on ajateltu oppilastandemien hankkimista, niin Turusta annetaan kyllä mielellään tietoa omista kokemuksista. Ja kaikki ovat tietysti tervetulleita paikan päälle tutustumaan ja kokeilemaan Chasereita.

KIRJETTÄ

Antti Kausalaiselle

Kiitos, Antti, kiitos. Luin suorastaan liikutuksesta kyynelehtien uikutukseksi RW-SM-kisoista. Loppukaneetista olin ymmärtävinäni, että laskuvarjolla hyppeäminen on urheilua, ts. minäkin olen siis URHEILIJJA. Tähän loppui kaljan latkiminen, tupakointi, ylensyönti ja irstas elämä. Sain loistokkaasta kirjoituksestasi uutta sisältöä elämäni.

Jarkki

KHALLI Lintumäki

**KAUAN
ELÄKÖÖN
SINUN AUTOSI!**

ESSO

MALMIN AUTOHUOLTO

Huoltoasema ja autokorjaamotöiden vastaanotto
KIRKONKYLÄNTIE 39, PUHELIN 354 964/AIKAVARAUS

Hiushoitola Lintumäki

Perustettu 1902
LAIVANSELVITYS- JA HUOLINTALIIKE
☎ Vaihde 221144 // Andersson
Telex 32-146 anson sf
PL 142 90101 OULU

DIVARI AARNIO

Ostaa kirjoja, tauluja, lasia,
posliinia ym. kuolin-
ja muuttojäämistöjä.

Kirkonkyläntie 5 puh. 357 100
Jukolantie 5-7 puh. 364 688
Ilt. ja sunn. puh. 367 002

Malmilta VOLVO

Hyvät Kaupat Oulussa

HELIOS
ISOKENKÄ
MUSIIKKIMIES
OULUN KORU OY
POHJALAINEN OY
POHJOLAN KUMI OY
VEIKON KONEHALLI
VIMA OY

PRESSOTEKNO OY

Kaasupullojen ja
tulen sammuttimien
tarkastusta,
huoltoa
täyttöä ja
myyntiä

Siuntio Sunnanvik
51 tien varrella
42 km Helsingistä
Puh. 2986229

TAKORAUDANTIE 2 P. 370 133

KUKKURA

- KUULIJANTIE 1 HKI 73
KUKKURA KAUPPIAS KAIJA AUVINEN
- MALMINRAITTI 11 HKI 70
KUKKURA KAUPPIAS ANNI PÄRNÄNEN

MALMIVEHO
Vaihde
372 522

Takoraudantie 1
00700 Helsinki 70

OY KÖYSITUONTI AB PEITEPALVELUA

Korjaamme vanhat kuomunne
sekä teemme uusia

Teemme myös lavaverkkoja ja
suojaverkkoja

Jarrutie 12 00770 Helsinki
Puhelin 90-382 297

UUSI JA MONIPUOLINEN
FYSIKAALINEN
HOITOLAITOS

MALMIN
FYSIOTERAPIA

MALMINRAITTI 30
00700 HELSINKI
PUH. 3451551

Lääkintävoimistelija KAISA MATTILA

MALMIN HAUTAUSMAAN KUKKAKAUPPA
KAUNIIT KUKAT MEILTÄ

Latokartanonatie 45 - 00710 HELSINKI - Puh. 377003 tai 377163

Laskuvarjourheilijoita tervehtivät Oulun seudulla
jouluna 1984

Arkkitehti tsto Rauno Anttila ja kumpp. Kaijonharjuntie 36, 90570 Oulu	981-361 663
Autoliike U. Kervinen Oy	
FINNOIL Oy Pohjois-Suomen alue	
Hammarin Sähkö Oy Kirkkokatu 27, 90100 Oulu	981-15 331
Ins. tsto Juola ja Rantakokko Ky Linnankatu 10, 90100 Oulu	981-16 354
Kaapeliteollisuus Oy Hailuodontie 5, 90120 Oulu	981-225 344
Juhani Kinnunen Oy	
K-Suurvalinta Antti Ruusu Ostoskeskus Kaukovainio 90250 Oulu	981-18 454, 17 784
Kultaleima Oulun Mylly	
Osuuskauppa Arina Sokos Market	
Oulun Aluesäästöpankki	
Oulun Rengas Tukkitie 3, 90520 Oulu	981-343 474
E-Osuuskunta EKA pohj. Suomen aluekeskus	
Pohjolan Romu Oy Sammaltie 67, 90600 Oulu	981-301 571
Pohjois-Suomen Messut	
Valio	
Meijerien keskusosuusliike, Oulun konttori	
Villa ja Tekstiili Oulu	981-221 245
Muhoksen Villa Muhos	981-431 125
Yhtymä Veljekset Kukkonen	
Herman Andersson Oy	
Oy Teboil Ab Pohjois-Suomen aluekonttori Isokatu 19 B, 90100 Oulu	981-222 766
Pohjolan Kumi Oy	
 Kansallis-Osake-Pankki	981-222 833

HELSINGIN HYVÄNAIKAISIN HEINONEN

VESISÄNKYJEN JA NAHKAKALUSTEIDEN ERIKOISLIIKE
Kalevank. 17, Hki 10 607 421

**SM-KISAJÄRJESTÄJIÄ
ETSITÄÄN**

Vuoden 1985 SM-kilpallujen järjestämisestä kiinnostuneet kerhot: Ottakaa yhteyttä ensi tilassa SIL:oon (Eero: 90-3780886) tai Esa Huusariin (951-18892, k).

Laskuvarjourheilijoita tervehtivät Kotkan, Haminan, Karhulan ja Lahden seudulla jouluna 1984

Aupal Oy	
Autoyhtymä Lindqvist Ky	
Etelä-Suomi (sanomal. ja kirjapaino)	
Gran-Transport Ltd Oy	
Helilän Keskus-Apteekki Karhula	
Oy Huber Ab Huber Testing	
Insinööritoimisto Destek Oy	
IPT Ins.tsto Pohjatutkimus Oy	
Karhulan I Apteekki	
Kirja-Kotka Ky	
Kotkan Kaupunki	
Louhinta ja Raivaus J. Sakki Ky	
Rakennus. Penttilä Oy	
Rakennusliike T. Rainio Ky	
Sisustustalo Sampo Julin Ky Kotka	952-16 150
Hansa II Kouvola	951-14 171
Vaasanmylly Oy Kotkan tehtaat	
Onni Vilkas Oy	
Sokerikemia Oy	
Kymen Vuoksen Säästöpankki yhd.	
Kymen Motelli Ky	951-85 600

YMPYRÄ

Etelä Kymenlaakson alueosuuskauppa

Koneliike Ikkala Ky
Sokeritehtaantie, 48210 Kotka

Laskuvarjourheilijoita tervehtivät Helsingissä ja lähiymp. kunnissa jouluna 1984

Ahopuu Oy Ormuspellontie 14, 00700 Helsinki	371 022
Geijer-Hissi Oy Ins.tsto Ormuspellontie 20, 00700 Helsinki	354 155
Huoneistokeskus Oy LKV Hki-Pohjoinen Malminraitti 11, 00700 Helsinki	358 077
Malmin Autokoulu Latokartanontie 2, 00700 Helsinki	354 331
Malmin Optiikka Ky Malminraitti 9, 00700 Helsinki	345 1265
Parturi Inkku Malminraitti 12, 00700 Helsinki	352 223
Ravintola Malmi-Kesti Kirkonkyläntie 12, 00700 Helsinki	355 949
Ravintola Tillikka Latokartanontie 5-7, 00700 Helsinki	354 548
Tekstiili-liike T:mi H.I. Heinonen Malminraitti 2, 00700 Hki	352 393
Telemetalli Oy Kytöntie 1, 00770 Helsinki	381 133
TB-Huolto N. Kärki Laulurastaantie 2, 00780 Helsinki	355 297

VUOKRATTAVANA

Laaja valikoima hyppyfilmejä illanviettoihin, esitelmätilaisuuksiin tai muuten vain katsottavaksi. Kaikki filmit VHS sekä Betamax kaseteilla. Kymmeniä erilaisia.

SOITA JA KYSY!

MAAHANTUONTI JA MYYNTI

SUOMEN LASKUVARJO OY

SUURSUONTIE 21 · 00630 HELSINKI 63 · PUH. 90/740021